PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2023/737

ze dne 4. dubna 2023,

kterým se opětovně ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých pneumatik, nových nebo protektorovaných, z kaučuku, používaných pro autobusy nebo nákladní automobily, s indexem zatížení převyšujícím 121 a pocházejících z Čínské lidové republiky v návaznosti na rozsudek Tribunálu ve spojených věcech T-30/19 a T-72/19

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie ([1]), a zejména na čl. 9 odst. 4 a čl. 14 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

(1) Dne 4. května 2018 přijala Evropská komise (dále jen „Komise“) nařízení (EU) 2018/683 ([2]) (dále jen „prozatímní nařízení“), kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo na dovoz určitých pneumatik, nových nebo protektorovaných, z kaučuku, používaných pro autobusy nebo nákladní automobily, s indexem zatížení převyšujícím 121 (dále jen „pneumatiky“ nebo „dotčený výrobek“), pocházejících z Čínské lidové republiky.

(2) Dne 18. října 2018 přijala Komise prováděcí nařízení (EU) 2018/1579 ([3]), kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené na dovoz určitých pneumatik, nových nebo protektorovaných, z kaučuku, používaných pro autobusy nebo nákladní automobily, s indexem zatížení převyšujícím 121, pocházejících z Čínské lidové republiky (dále jen „sporné nařízení“).

(3) Dne 9. listopadu 2018 přijala Komise prováděcí nařízení (EU) 2018/1690 ([4]), kterým se ukládají konečná vyrovnávací cla na dovoz určitých pneumatik, nových nebo protektorovaných, z kaučuku, používaných pro autobusy nebo nákladní automobily a s indexem zatížení převyšujícím 121, pocházejících z Čínské lidové republiky a kterým se mění prováděcí nařízení (EU) 2018/1579, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené na dovoz určitých pneumatik, nových nebo protektorovaných, z kaučuku, používaných pro autobusy nebo nákladní automobily, s indexem zatížení převyšujícím 121, pocházejících z Čínské lidové republiky a kterým se zrušuje prováděcí nařízení (EU) 2018/163 (dále jen „nařízení (EU) 2018/1690“).

([1]) Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 21.

([2]) Nařízení Komise (EU) 2018/683 ze dne 4. května 2018, kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo na dovoz určitých pneumatik, nových nebo protektorovaných, z kaučuku, používaných pro autobusy nebo nákladní automobily, s indexem zatížení převyšujícím 121 a pocházejících z Čínské lidové republiky a kterým se mění prováděcí nařízení (EU) 2018/163 (Úř. věst. L 116, 7.5.2018, s. 8).

([3]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/1579 ze dne 18. října 2018, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené na dovoz určitých pneumatik, nových nebo protektorovaných, z kaučuku, používaných pro autobusy nebo nákladní automobily, s indexem zatížení převyšujícím 121, pocházejících z Čínské lidové republiky a kterým se zrušuje prováděcí nařízení (EU) 2018/163 (Úř. věst. L 263, 22.10.2018, s. 3).

([4]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/1690 ze dne 9. listopadu 2018, kterým se ukládají konečná vyrovnávací cla na dovoz určitých pneumatik, nových nebo protektorovaných, z kaučuku, používaných pro autobusy nebo nákladní automobily a s indexem zatížení převyšujícím 121, pocházejících z Čínské lidové republiky a kterým se mění prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/1579, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené na dovoz určitých pneumatik, nových nebo protektorovaných, z kaučuku, používaných pro autobusy nebo nákladní automobily, s indexem zatížení převyšujícím 121, pocházejících z Čínské lidové republiky a kterým se zrušuje prováděcí nařízení (EU) 2018/163 (Úř. věst. L 283, 12.11.2018, s. 1).

2. **ROZSUDEK TRIBUNÁLU EVROPSKÉ UNIE**

(4) Čínské sdružení gumárenského průmyslu (China Rubber Industry Association) (dále jen „CRIA“) a Čínská obchodní komora dovozců a vývozců kovů, nerostů a chemikálií (China Chamber of Commerce of Metals, Minerals & Chemicals Importers & Exporters) (dále jen „CCCMC“) (dohromady „žalobci“) napadly sporné nařízení před Tribunálem jménem některých svých členů uvedených v 9. a 10. bodě odůvodnění (dále jen „dotčení vyvážející výrobci“). Dne 4. května 2022 Tribunál Evropské unie (dále jen „Tribunál“) vydal rozsudek ve věcech T-30/19 a T-72/19 ([5]) (dále jen „rozsudek“).

(5) Tribunál svým rozsudkem zrušil sporné nařízení a prováděcí nařízení (EU) 2018/1690.

(6) Sdružení CRIA a komora CCCMC vznesly několik námitek proti spornému nařízení a Tribunál rozhodl o dvou z nich: i) o námitce vycházející ze skutečnosti, že Komise neprovedla spravedlivé srovnání cen při výpočtu cenového podbízení a rozpětí újmy v rozsahu, který se týká dotčených vyvážejících výrobců, a ii) o některých výtkách vycházejících v podstatě z nesrovnalostí a porušení práva na obhajobu, pokud jde o ukazatele újmy a vážení údajů ze vzorku výrobců v Unii.

(7) Pokud jde o výpočet rozpětí cenového podbízení, Tribunál shledal, že Komise neprovedla spravedlivé srovnání, když provedla úpravu vývozní ceny (konkrétně odečtení prodejních, správních a režijních nákladů dovozce ve spojení a teoretického zisku) při prodeji prostřednictvím prodejního subjektu ve spojení v Unii. Tribunál konstatoval, že výrobci v Unii rovněž prodávali prostřednictvím prodejních subjektů ve spojení a jejich prodejní ceny nebyly upraveny stejným způsobem. Tribunál dospěl k závěru, že výpočet cenového podbízení provedený Komisí ve sporném nařízení je stižen nesprávným právním posouzením a zjevně nesprávným posouzením a že v důsledku toho tento výpočet porušuje čl. 3 odst. 2 a 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ([6]) (dále jen „základní antidumpingové nařízení“) a čl. 8 odst. 1 a 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1037 (dále jen „základní antisubvenční nařízení“) ([7]). Kromě toho Tribunál konstatoval, že chyby měly dopad na zjištění o celkové újmě a příčinné souvislosti, jakož i na rozpětí újmy, a že nebylo možné přesně určit, do jaké míry zůstala konečná antidumpingová cla částečně opodstatněná.

(8) Pokud jde o druhý bod, Tribunál konstatoval, že Komise neprovedla objektivní přezkum (jak vyžaduje čl. 3 odst. 2 základního antidumpingového nařízení a čl. 8 odst. 1 základního antisubvenčního nařízení), protože tím, že nerevidovala výpočty všech mikroekonomických ukazatelů kromě ziskovosti a neuvedla revidované údaje ve sporném nařízení, nepoužila všechny relevantní údaje, které měla k dispozici. Tribunál kromě toho zjistil porušení práva žalobců na obhajobu. Tribunál zejména nesouhlasil s tím, že některé informace, které nebyly zpřístupněny zúčastněným stranám, mohly být považovány za důvěrné, a konstatoval, že všechny dotčené údaje „souvisely se skutkovými zjištěními obsaženými ve sporném nařízení“. Jednalo se tudíž o „základní skutečnosti a úvahy“, které měly být stranám sděleny.

(9) S ohledem na výše uvedené skutečnosti Tribunál zrušil sporné nařízení v rozsahu, v němž se týkalo společností zastoupených sdružením CRIA a komorou CCCMC (uvedených v tabulce níže).

NÁZEV SPOLEČNOSTI	DOPLŇKOVÝ KÓD TARIC
Chaoyang Long March Tyre Co., Ltd	C338
Triangle Tyre Co., Ltd	C375

([5]) Rozsudek Tribunálu (desátého rozšířeného senátu) ze dne 4. května 2022, China Rubber Industry Association (CRIA) a China Chamber of Commerce of Metals, Minerals & Chemicals Importers & Exporters (CCCMC) v. Evropská Komise, T-30/19 a T-72/19, EU:T:2022:226.

([6]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 21).

([7]) Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/10377 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 55).

Shandong Wanda Boto Tyre Co., Ltd	C366
Qingdao Doublestar Tire Industrial Co., Ltd	C347
Ningxia Shenzhou Tire Co., Ltd	C345
Guizhou Tyre Co., Ltd	C340
Aeolus Tyre Co., Ltd	C877 ([1])
Shandong Huasheng Rubber Co., Ltd	C360
Chongqing Hankook Tire Co., Ltd	C334
Prinx Chengshan (Shandong) Tire Co., Ltd	C346
Jiangsu Hankook Tire Co., Ltd	C334
Shandong Linglong Tire Co., Ltd	C363
Shandong Jinyu Tire Co., Ltd	C362
Sailun Group Co., Ltd	C351
Shandong Kaixuan Rubber Co., Ltd	C353
Weifang Yuelong Rubber Co., Ltd	C875 ([2])
Weifang Shunfuchang Rubber And Plastic Products Co., Ltd	C377
Shandong Hengyu Science & Technology Co., Ltd	C358
Jiangsu General Science Technology Co., Ltd	C341
Double Coin Group (Jiang Su) Tyre Co., Ltd	C878 ([3])
Hefei Wanli Tire Co., Ltd	C876
GITI Tire (Anhui) Company Ltd	C332
GITI Tire (Fujian) Company Ltd	C332
GITI Tire (Hualin) Company Ltd	C332
GITI Tire (Yinchuan) Company Ltd	C332
Qingdao GRT Rubber Co., Ltd	C350

([1]) Ve sporném nařízení doplňkový kód TARIC C333 označuje následující vyvážející výrobce:
Aeolus Tyre Co., Ltd;
Aeolus Tyre (Taiyuan) Co., Ltd;
Qingdao Yellow Sea Rubber Co., Ltd;
Pirelli Tyre Co., Ltd
Společnosti Aeolus Tyre Co., Ltd byl přidělen nový doplňkový kód TARIC nařízením o celní evidenci uvedeným níže v 16. bodě odůvodnění.

([2]) Ve sporném nařízení je společnosti Weifang Yuelong Rubber Co., Ltd přidělen doplňkový kód TARIC C999.

([3]) Ve sporném nařízení doplňkový kód TARIC C371 označuje následující vyvážející výrobce:
Shanghai Huayi Group Corp. Ltd;
Double Coin Group (Jiang Su) Tyre Co., Ltd
Společnosti Double Coin Group (Jiang Su) Tyre Co., Ltd je přidělen nový doplňkový kód TARIC nařízením o celní evidenci uvedeným níže v 16. bodě odůvodnění.

(10) Kromě toho Tribunál zrušil nařízení (EU) 2018/1690 v rozsahu, v němž se týkalo společností zastoupených sdružením CRIA a komorou CCCMC (uvedených v tabulce výše) a společnosti Zhongce Rubber Group Co., Ltd (doplňkový kód TARIC C379).

3. PROVEDENÍ ROZSUDKU TRIBUNÁLU

(11) Podle článku 266 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“) jsou orgány Unie povinny přijmout opatření vyplývající z rozsudku Tribunálu. V případě zrušení aktu přijatého orgány Unie v rámci správního řízení, jako je v tomto případě antidumpingové šetření, spočívá zajištění souladu s rozsudkem Tribunálu v nahrazení zrušeného aktu novým aktem, ve kterém je odstraněna protiprávnost zjištěná Tribunálem ([8]).

(12) Podle judikatury Soudního dvora lze v postupu nahrazení zrušeného aktu pokračovat od okamžiku, kdy nastala protiprávnost ([9]). To zejména znamená, že za situace, kdy je akt, kterým je správní řízení ukončeno, zrušen, nemá fakt, že akt byl zrušen, nutně vliv na přípravné úkony, jako je zahájení antidumpingového řízení. Například když je zrušeno nařízení, které ukládá konečná antidumpingová opatření, zůstává řízení nadále otevřené, protože s výjimkou případů, kdy k protiprávnosti došlo v zahajovací fázi řízení, byl z právního řádu Unie odstraněn pouze akt, jímž se řízení uzavírá ([10]). Obnovení správního řízení s opětovným uložením antidumpingových cel na dovoz, který se uskutečnil během období uplatňování zrušeného nařízení, nelze chápat tak, že je v rozporu s pravidlem zákazu zpětné účinnosti ([11]).

(13) V projednávané věci Tribunál zrušil sporné nařízení, pokud jde o dotčené vyvážející výrobce, a to z toho důvodu, že Komise udělala chybu při určování existence významného cenového podbízení, což mělo vliv na analýzu příčinných souvislostí. Totožné metodologické pochybení bylo zjištěno při výpočtu rozpětí újmy dotčených vývozců. Tribunál rovněž zjistil pochybení spočívající v nezveřejnění těchto informací: i) ukazatele hrubé újmy před uplatněním úprav vážení a údaje týkající se malých a středních podniků na jedné straně a velkých podniků na straně druhé; ii) jiné ukazatele újmy než ziskovost po revizi vah; iii) určité informace týkající se zdrojů makroekonomických údajů o újmě a seznam malých a středních podniků v rámci výrobního odvětví Unie, které ukončily výrobu, a iv) celkový přesný objem prodeje malých a středních podniků v rámci výrobního odvětví Unie, které spolupracovaly při šetření, a informace týkající se zastoupení malých a středních podniků ve výrobním odvětví Unie.

(14) Zjištění v rámci sporného nařízení, která nebyla napadena nebo která sice byla napadena, ale Tribunálem byla zamítnuta nebo Tribunálem nebyla přezkoumána, a nevedla proto ke zrušení sporného nařízení, zůstávají plně v platnosti a nejsou tímto opětovným zahájením dotčena ([12]).

(15) V návaznosti na rozsudky Tribunálu ve věcech T-30/19 a T-72/19 ze dne 4. května 2022 se Komise rozhodla částečně opětovně zahájit antidumpingové a antisubvenční šetření týkající se dovozu určitých pneumatik, nových nebo protektorovaných, z kaučuku, používaných pro autobusy nebo nákladní automobily, s indexem zatížení převyšujícím 121 a pocházejících z Čínské lidové republiky, a přistoupit k obnově šetření k okamžiku, kdy nastala protiprávnost. Opětovné zahájení šetření bylo prostřednictvím oznámení ([13]) (dále jen „oznámení o opětovném zahájení“) omezeno ve svém rozsahu na provedení rozsudku Tribunálu s ohledem na společnosti zastoupené sdružením CRIA a komorou CCCMC a uvedené v oznámení o opětovném zahájení.

([8]) Spojené věci Asteris AE a další a Řecká republika v. Komise, 97, 193, 99 a 215/86, Sb. rozh. 1988, s. 2181, body 27 a 28, a věc T-440/20 Jindal Saw v. Evropská komise, EU:T:2022:318, bod 115.

([9]) Věc C-415/96, Španělsko v. Komise, Sb. rozh. s. I-6993, bod 31; věc C-458/98 P, Industrie des Poudres Sphériques v. Rada, Sb. rozh. 2000, s. I-8147, body 80 až 85; věc T-301/01, Alitalia v. Komise, Sb. rozh. 2008, s. II-1753, body 99 a 142; spojené věci T-267/08 a T-279/08, Région Nord-Pas-de-Calais v. Komise, Sb. rozh. 2011, ECLI:EU:T:2011:209, bod 83.

([10]) Věc C-415/96, Španělsko v. Komise, Sb. rozh. s. I-6993, bod 31; věc C-458/98 P, Industrie des Poudres Sphériques v. Rada, Sb. rozh. 2000, s. I-8147, body 80 až 85.

([11]) Věc C-256/16, Deichmann SE v. Hauptzollamt Duisburg, Sb. rozh. 2018, ECLI:EU:C:2018:187, bod 79 a věc C-612/16, C & J Clark International Ltd v. Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs, rozsudek ze dne 19. června 2019, bod 58.

([12]) Věc T-650/17, Jinan Meide Casting Co., Ltd, ECLI:EU:T:2019:644, body 333 až 342.

([13]) Úř. věst. C 263, 8.7.2022, s. 15.

(16) Téhož dne rovněž Komise rozhodla o zavedení celní evidence dovozu určitých pneumatik, nových nebo protektorovaných, z kaučuku, používaných pro autobusy nebo nákladní automobily, s indexem zatížení převyšujícím 121 a pocházejících z Čínské lidové republiky a vyráběných těmito společnostmi, a požádala vnitrostátní celní orgány, aby předtím, než rozhodnou o jakýchkoli žádostech o vrácení a prominutí antidumpingových cel, pokud jde o dovoz těchto společností ([14]) (dále jen „nařízení o celní evidenci"), počkaly na vyhlášení příslušných prováděcích nařízení Komise, kterými se opětovně ukládají cla.

(17) Komise o opětovném zahájení šetření informovala zúčastněné strany a vyzvala je, aby se vyjádřily.

4. **OBDOBÍ ŠETŘENÍ**

(18) Toto šetření se týká období od 1. července 2016 do 30. června 2017 (dále jen „období šetření"). Zkoumání trendů významných pro posouzení újmy zahrnovalo období od 1. ledna 2014 do konce období šetření (dále jen „posuzované období").

5. **NÁSLEDNÝ POSTUP**

(19) Dne 10. ledna 2023 Komise zveřejnila podstatné skutečnosti a úvahy, na jejichž základě hodlá opětovně uložit antidumpingová cla (dále jen „poskytnutí informací"). Všem stranám byla poskytnuta lhůta, během níž se mohly k poskytnutým informacím vyjádřit.

(20) Připomínky předložily Čínské sdružení gumárenského průmyslu (China Rubber Industry Association, dále jen „CRIA"), skupina GITI ([15]) a dovozce, který není ve spojení, Hämmerling The Tyre Company GmbH (dále jen „Hämmerling"). Poskytnuté připomínky Komise zvážila a v odůvodněných případech zohlednila. Hämmerling a CRIA požádaly o slyšení a bylo jim vyhověno.

(21) Na žádost sdružení CRIA obsaženou v jeho připomínkách k poskytnutí informací Komise následně zveřejnila tyto dodatečné informace (dále jen „poskytnutí dodatečných informací"):

— Dne 30. ledna 2023 poskytla Komise prostřednictvím poznámky ke spisu dodatečné informace týkající se její analýzy cen účtovaných výrobním odvětvím Unie při přímém a nepřímém prodeji a prodeji různým druhům odběratelů.

— Ve dnech 30. a 31. ledna 2023 poskytla Komise skupině Hankook ([16]) a Aeolus/Pirelli ([17]) rovněž informace o vývozních prodejních transakcích dotčených společností, které byly použity ke stanovení revidovaných výpočtů cenového podbízení a prodeje pod cenou. Tyto vývozní prodejní transakce byly stejné jako transakce, o nichž byly poskytnuty informace v šetření, které vedlo k přijetí sporného nařízení.

— Dne 31. ledna 2023 Komise prostřednictvím poznámky ke spisu objasnila a opravila konečné úrovně cla pro všechny dotčené vyvážející výrobce v návaznosti na chybu zjištěnou ve výpočtech újmy pro skupinu Hankook a Aeolus/Pirelli. Poskytla rovněž další vysvětlení týkající se právní situace společnosti Zhongce Rubber Group Co., Ltd.

([14]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2022/1175 ze dne 7. července 2022, kterým se zavádí celní evidence dovozu určitých pneumatik, nových nebo protektorovaných, z kaučuku, používaných pro autobusy nebo nákladní automobily a s indexem zatížení převyšujícím 121, pocházejících z Čínské lidové republiky v návaznosti na opětovné zahájení šetření za účelem vykonání rozsudků ze dne 4. května 2022 ve spojených věcech T-30/19 a T-72/19, v souvislosti s prováděcím nařízením (EU) 2018/1579 a prováděcím nařízením (EU) 2018/1690 (Úř. věst. L 183, 8.7.2022, s. 43).

([15]) Skupina GITI sestávala z těchto vyvážejících výrobců: GITI Tire (China) Investment Co., (Šanghaj); GITI Tire (Anhui) Company Ltd; (Che-fej); GITI Tire (Hualin) Co. Ltd., (Chua-lien); GITI Tire (Fujian) Company Ltd; GITI Tire (Yinchuan) Co., Ltd a vývozce ve spojení v Singapuru.

([16]) Skupina Hankook sestávala z těchto vyvážejících výrobců: Chongqing Hankook Tire Co., Ltd a Jiangsu Hankook Tire Co., Ltd.

([17]) Aeolus/Pirelli sestávala z těchto vyvážejících výrobců: Aeolus Tyre Co., Ltd; Aeolus Tyre (Taiyuan) Co., Ltd; Qingdao Yellow Sea Rubber Co., Ltd a Pirelli Tyre Co., Ltd. V prováděcím nařízení (EU) 2018/1690 bylo zjištěno, že všichni tito vyvážející výrobci jsou součástí skupiny China National Tire. Kromě toho byla společnost Pirelli Tyre Co., Ltd. považována za součást skupiny China National Tire, neboť byla ve spojení se společností China National Tire & Rubber Co. Ltd prostřednictvím podílu ve výši více než 5 % během období šetření, a to v souladu s čl. 127 písm. d) prováděcího nařízení Komise (EU) 2015/2447 ze dne 24. listopadu 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k některým ustanovením nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie.

(22) Pouze sdružení CRIA předložilo připomínky k poskytnutí dodatečných informací, které Komise ve vhodných případech zohlednila.

6. TVRZENÍ SDRUŽENÍ CRIA O PRÁVECH NA OBHAJOBU

(23) Po poskytnutí informací sdružení CRIA tvrdilo, že bylo porušeno jeho právo na obhajobu, neboť:

— CRIA neobdrželo výpočty cenového podbízení a prodeje pod cenou týkající se vyvážejících výrobců, od nichž CRIA obdrželo písemné povolení;

— CRIA nebyla poskytnuta dostatečná lhůta na to, aby se k poskytnutým informacím vyjádřila;

— Komise neorganizovala slyšení v časovém rámci požadovaném CRIA;

— Komise se nezabývala všemi tvrzeními, kterými se Tribunál nezabýval.

(24) Jak je uvedeno v 160. bodě odůvodnění níže, Komise přepočítala cla všech dotčených vyvážejících výrobců, zejména pro vyvážející výrobce, kteří byli zařazeni do vzorku ve sporném nařízení a na něž se vztahovalo rozhodnutí Tribunálu (tj. skupinu GITI, skupinu Hankook a Aeolus/Pirelli). Je třeba připomenout, že rozpětí újmy dotčených vyvážejících výrobců zařazených do vzorku byla stanovena na základě citlivých údajů o společnostech. Výpočty proto nemohly být zpřístupněny všem zúčastněným stranám, ale pouze dotčeným společnostem.

(25) Sdružení CRIA tvrdilo, že společnosti uvedené v 10. bodě odůvodnění podepsaly písemná povolení, která se vztahovala i na přístup k citlivým údajům o společnostech, a Komise proto měla sdružení CRIA poskytnout informace o výpočtech individuálního cenového podbízení a rozpětí újmy pro tyto společnosti. Kromě toho byl obsah písemných povolení totožný se standardní plnou mocí a podle CRIA opravňoval právního zástupce zastupovat společnost.

(26) Komise analyzovala písemná povolení předložená sdružením CRIA. Několik čínských výrobců, na něž se vztahuje rozhodnutí Tribunálu, podepsalo taková individuální písemná povolení. Komise uvedla, že písemná povolení vycházejí ze standardního textu pro všechny výrobce (zařazené do vzorku, či nikoli) a neupřesňují, zda příslušná společnost povoluje sdružení CRIA získat důvěrné údaje o společnosti. Kromě toho ne všichni vyvážející výrobci zařazení do vzorku dotčení tímto šetřením souhlasili s poskytnutím přístupu ke svým důvěrným údajům sdružení CRIA. Kromě toho, pokud jde o tvrzení, že plná moc je totožná s dotčenými písemnými povoleními, Komise měla za to, že podstatným rozdílem mezi plnou mocí a písemným povolením zaslaným sdružení je subjekt, který je oprávněn přijmout údaje. V případě plné moci je právní zástupce vázán etickými pravidly příslušné advokátní komory, u níž je advokát registrován, což mimo jiné vyžaduje, aby neprozrazoval důvěrné údaje o společnosti. Proto skutečnost, že plná moc nemusí obsahovat zvláštní ustanovení o těchto údajích, nezbavuje dotyčného advokáta (advokáty) povinnosti dodržovat nejvyšší etická pravidla týkající se této záležitosti a zajistit důvěrnost získaných údajů. Naproti tomu je neobvyklé, aby sdružení měla neomezený přístup k důvěrným údajům svých členů o společnostech, což může mimo jiné porušovat příslušná platná pravidla hospodářské soutěže. Komise se proto domnívala, že písemná povolení podepsaná společnostmi nejsou dostatečně konkrétní a explicitní, pokud jde o to, zda dotčené společnosti povolují, aby sdružení mělo přístup k jejich důvěrným informacím.

(27) Na základě výše uvedené analýzy a náležité péče Komise při správě důvěrných informací o společnostech, které má k dispozici, se Komise rozhodla poskytnout důvěrné údaje společností pouze přímo dotčeným vyvážejícím výrobcům, a nikoli sdružení CRIA, aby byla chráněna důvěrnost těchto údajů. Soubor údajů byl proto dne 10. ledna 2023 zaslán právnímu zástupci skupiny GITI a zástupci společnosti Hankook. Vzhledem k tomu, že ani Aeolus/Pirelli, ani žádný z dotčených vyvážejících výrobců v této skupině nebyli registrováni jako zúčastněné strany, určila Komise kontaktní osoby v Aeolus/Pirelli a dne 17. ledna 2023 jim poskytla konkrétní informace od příslušných vyvážejících výrobců. Dostaly lhůtu na předložení připomínek do 31. ledna 2023.

(28) Dne 16. ledna 2023 požádalo sdružení CRIA o poskytnutí výpočtu cenového podbízení a prodeje pod cenou dotčených společností na základě podepsaných písemných povolení. V reakci na to Komise z důvodů vysvětlených ve 26. a 27. bodě odůvodnění vyzvala sdružení CRIA, aby tyto společnosti kontaktovala a získala od nich tyto údaje přímo.

(29) Dne 19. ledna 2023 se společnost Aeolus Tyre Co., Ltd přihlásila a výslovně povolila, aby Komise společnosti CRIA poskytla její konkrétní informace. Téhož dne Komise zveřejnila výpočty cenového podbízení a prodeje pod cenou Aeolus/Pirelli sdružení CRIA. Pokud jde o dotčené podrobné prodejní transakce, Komise poskytla jednotlivě společnostem Aeolus Tyre Co., Ltd a Pirelli Tyre Co., Ltd pouze jejich vlastní soubor údajů. Důvodem byla skutečnost, že sdružení CRIA předložilo písemné povolení podepsané pouze společností Aeolus Tyre Co., Ltd., nikoli však společností Pirelli Tyre Co., Ltd.

(30) Pokud jde o skupinu Hankook, Komise neobdržela výslovné povolení ke sdílení jejích údajů se sdružením CRIA. Sdružení CRIA však ve svých připomínkách k poskytnutí informací tvrdila, že tato skupina poskytla sdružení své konkrétní informace.

(31) Ve svých připomínkách k poskytnutí informací sdružení CRIA sdělilo Komisi, že skupina GITI stáhla své písemné povolení pro sdružení CRIA. Následně dne 3. února 2023 poskytla skupina GITI nové písemné povolení pro CRIA, kterým sdružení výslovně povolilo, aby získalo informace týkající se této konkrétní společnosti obdržené dne 10. ledna 2023. V návaznosti na toto písemné povolení a na žádost CRIA Komise dne 8. února 2023 poskytla CRIA dotčené konkrétní informace.

(32) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem se Komise domnívala, že nebyla porušena práva na obhajobu vyvážejících výrobců zařazených do vzorku a všech ostatních dotčených vyvážejících výrobců ani práva CRIA na obhajobu. Dotčené společnosti obdržely informace o výpočtech cenového podbízení a prodeje pod cenou a měly dostatek času se k poskytnutým informacím vyjádřit.

(33) Sdružení CRIA tvrdilo, že Komise nezohlednila výjimečné okolnosti, tj. čínský Nový rok ve dnech 21. až 29. ledna 2023, když zamítla jeho žádost o prodloužení lhůty pro předložení připomínek k poskytnutí informací a o uspořádání slyšení delší dobu po čínském Novém roku. Právní tým CRIA tvrdil, že čínský Nový rok mu znemožnil přijímat od CRIA řádné pokyny nebo informace k připomínkám. Navzdory žádosti o intervenci úředníka pro slyšení navíc nebylo poskytnuto žádné smysluplné prodloužení a úředník pro slyšení neuspořádal slyšení, které by se touto žádostí zabývalo.

(34) Komise uvedla, že v žádosti šlo o prodloužení do 6. února 2023, což je mimořádně dlouhá doba, tj. prodloužení o 14 dnů. Aby nebylo bráněno včasnému ukončení šetření, Komise, přestože již poskytla 13 dnů na vyjádření připomínek, prodloužila lhůtu o další dva pracovní dny, tedy do 25. ledna 2023. Pokud jde o žádost o slyšení, Komise původně navrhla uspořádat slyšení dne 18. ledna 2023, tedy před čínským Novým rokem. Sdružení CRIA následně navrhlo uspořádat slyšení po svátcích čínského Nového roku, v ideálním případě v únoru. Komise návrh přijala a souhlasila s uspořádáním slyšení dne 31. ledna 2023, tedy po čínském Novém roce a prodloužené lhůtě pro předložení připomínek.

(35) Komise uvedla, že právními předpisy daná lhůta pro připomínky stran činí v souladu s čl. 20 odst. 3 základního antidumpingového nařízení 10 kalendářních dnů. Lhůta stanovená pro sdružení CRIA a všechny ostatní zúčastněné strany po prodloužení lhůty značně přesáhla 10 kalendářních dnů a CRIA dokonce dostala 15 dnů. V návaznosti na připomínky vznesené po poskytnutí informací navíc Komise poskytla dodatečné informace a poskytla zúčastněným stranám dodatečnou lhůtu pro připomínky k poskytnutí dodatečných informací v délce čtyř dnů, tj. do 3. února 2023. Na rozdíl od toho, co tvrdí CRIA, rovněž neexistuje požadavek na poskytnutí prozatímních informací v rámci opětovně zahájených šetření.

(36) V neposlední řadě by bylo diskriminační vůči všem ostatním zúčastněným stranám zaregistrovaným v tomto opětovně zahájeném šetření, kdyby bylo pouze CRIA přiznáno prodloužení o více než dva další týdny.

(37) Pokud jde o připomínku, že se Komise nezabývala všemi tvrzeními, kterými se Tribunál nezabýval, Komise se tímto bodem již zabývala v 65. bodě odůvodnění níže a nebyly předloženy žádné nové argumenty. Tvrzení proto bylo odmítnuto.

6.1. **Intervence úředníka pro slyšení**

(38) Sdružení CRIA požádalo o intervenci úředníka pro slyšení podle článků 12, 13 a 16 mandátu úředníka pro slyšení z důvodu nedostatečného prodloužení lhůty pro připomínky k poskytnutí informací, nepřiměřeného načasování navrhovaného slyšení u Komise na základě poskytnutí informací a z důvodu nezveřejnění některých informací.

(39) Úředník pro slyšení uvedl, že sdružení CRIA byla lhůta prodloužena do 25. ledna 2023. S náležitým ohledem na uvedené zvláštní okolnosti a časová omezení dotčeného řízení a po konzultaci s útvary Komise odpovědnými za šetření úředník pro slyšení souhlasil s poskytnutým prodloužením lhůty a další prodloužení zamítl. Pokud jde o podstatu poskytnutých informací, úředník pro slyšení doporučil, aby CRIA a útvary Komise nejprve uspořádaly slyšení, než se dostaví k úředníkovi pro slyšení.

(40) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem se Komise domnívala, že sdružení CRIA mohlo plně uplatnit své právo na obhajobu ve stanovených a prodloužených lhůtách, a to i s ohledem na podstatu poskytnutých informací a dodatečné informace poskytnuté zúčastněným stranám v návaznosti na připomínky po poskytnutí informací. Po slyšení, které se konalo s útvary Komise dne 31. ledna 2023, sdružení CRIA nepožádalo o slyšení u úředníka pro slyšení k žádné z dříve vznesených otázek.

7. **PŘIPOMÍNKY ZÚČASTNĚNÝCH STRAN**

(41) Komise obdržela připomínky od výrobního odvětví Unie, sdružení CRIA, skupiny GITI a společností Hämmerling a Opoltrans sp. z o.o. (dále jen „Opoltrans“).

(42) Sdružení CRIA předložilo Komisi písemná povolení podepsaná několika vyvážejícími výrobci, pro něž Tribunál zrušil sporné nařízení, včetně dotčených vyvážejících výrobců, kteří byli zařazeni do vzorku během šetření vedoucího k přijetí sporného nařízení, zejména GITI Group, Aeolus Tyre Co., Ltd, Chongqing Hankook Tire Co., Ltd a Jiangsu Hankook Tire Co., Ltd.

(43) Sdružení CRIA a skupina GITI se postavily proti rozhodnutí Komise o celní evidenci dovozu, neboť v tomto konkrétním případě taková celní evidence není výslovně povolena základním antidumpingovým a antisubvenčním nařízením. Po poskytnutí informací tyto dvě zúčastněné strany své tvrzení zopakovaly. Výrobní odvětví Unie bylo toho názoru, že celní evidence náleží do posuzovací pravomoci Komise.

(44) Pokud jde o toto tvrzení, Komise měla za to, že Tribunál konstatoval, že Komise má pravomoc požadovat po vnitrostátních orgánech, aby přijaly vhodná opatření k zavedení celní evidence dovozu s obecnou působností, jak vyplývá z nadpisu „Obecná ustanovení“ článku 14 základního antidumpingového nařízení z roku 2016. Kromě toho čl. 14 odst. 5 tohoto nařízení nepodléhá žádnému omezení, pokud jde o okolnosti, za kterých je Komisi svěřena pravomoc požadovat po vnitrostátních orgánech celní evidenci zboží ([18]). Toto tvrzení bylo proto odmítnuto.

(45) Skupina GITI navíc tvrdila, že proti rozsudku bylo v té době stále ještě možné se odvolat, tudíž tento rozsudek nepředstavoval platný právní důvod pro zavedení celní evidence. Komise dospěla k závěru, že proti rozsudku nebylo podáno odvolání a že celní evidence je vhodným krokem, který zajistí, aby mohla být cla v případě potřeby znovu zavedena ve správné výši, a uloží celním orgánům, aby vyčkaly na zveřejnění stávajícího nařízení ([19]).

(46) Sdružení CRIA, skupina GITI, společnost Hämmerling a společnost Opoltrans tvrdily, že Komise nemohla vyzvat vnitrostátní celní orgány, aby nevracely a/nebo nepromíjely cla, která byla vybrána v souladu se sporným nařízením. Toto vrácení cla musí proběhnout okamžitě a v plné míře. Rovněž tvrdily, že situace se v tomto případě liší od situace popsané v rozsudku Deichmann ([20]), neboť podle zúčastněných stran nemělo neposouzení žádostí o zacházení jako v tržním hospodářství a o individuální zacházení v daném případě vliv na výši cel. Zúčastněné strany rovněž tvrdily, že cla nemohou být opětovně uložena se zpětnou platností. Podle zúčastněných stran bylo

([18]) Rozsudky ze dne 1. června 2022, Jindal Saw a Jindal Saw Italia v. Komise, T-440/20 a T-441/20, bod 156.
([19]) Viz obdobná argumentace v rozsudku ve věci Jindal Saw uvedeném výše v poznámce pod čarou č. 18, bod 158.
([20]) Viz Deichmann SE v. Hauptzollamt Duisburg, věc C-256/16, rozsudek Soudního dvora ze dne 15. března 2018, a C & J Clark International Ltd v. Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs, věc C-612/16, rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 19. června 2019.

sporné nařízení zrušeno v plném rozsahu, což znamená, že bylo odstraněno z právního řádu Unie se zpětnou účinností, zatímco v rozsudku Deichmann neexistovaly žádné faktory, kterými by „mohla být dotčena platnost konečného nařízení“. Zúčastněné strany kromě toho tvrdily, že zjištěná protiprávnost, pokud jde o analýzu cenového podbízení, „zneplatnila celou analýzu Komise týkající se příčinné souvislosti“. To podle názoru zúčastněných stran znamená, že veškerá cla neměla být ani uložena, ani opětovně uložena, neboť celá analýza újmy a příčinných souvislostí byla chybná.

(47) Po poskytnutí informací skupina GITI tvrdila, že rozhodnutí Komise nařídit vnitrostátním celním orgánům, aby clo nevracely, porušuje zásadu soudní ochrany zakotvenou v článku 47 Listiny základních práv Evropské unie. Komise by měla spíše umožnit vrácení cla, jako tomu bylo v případě, kdy Tribunál zrušil pokuty vybrané za porušení článku 101 Smlouvy o fungování Evropské unie ([21]). Skupina GITI odkázala na zjištění Soudního dvora, že *„prohlásí-li Soudní dvůr, že takové nařízení o uložení antidumpingového cla […] je neplatné, je třeba mít za to, že antidumpingové clo není dlužné ze zákona ve smyslu článku 236 celního kodexu a vnitrostátní celní orgány jsou v zásadě povinny jej vrátit za podmínek stanovených za tímto účelem“* ([22]). Podle skupiny GITI má navíc zpoždění při vrácení cla významné praktické následky, které negativně ovlivňují finanční situaci dotčených společností a jejich návratnost investic.

(48) Komise připomněla, že podle ustálené judikatury může vnitrostátním celním orgánům nařídit, aby vyčkaly, až určí sazby, v nichž toto clo mělo být stanoveno, aby se zajistil soulad s rozsudkem soudů Unie, než se vyjádří k žádostem o vrácení podaným subjekty, které uvedené clo uhradily ([23]). Soudní dvůr rovněž rozhodl, že přesný rozsah prohlášení o neplatnosti Soudním dvorem v rozsudku, a tudíž i povinností, které z něj vyplývají, musí být v každém konkrétním případě stanoveny s ohledem nejen na výrok uvedeného rozsudku, ale také na odůvodnění, které představuje jeho stěžejní část ([24]).

(49) V daném případě Tribunál zpochybnil metodu výpočtu cenového podbízení a její dopad na příčinnou souvislost, jakož i dopad stejné chyby na rozpětí újmy společností podléhajících rozsudku Soudního dvora ([25]). Tribunál rovněž požádal Komisi o přezkum a zveřejnění určitých informací týkajících se ukazatelů újmy. Nicméně tyto skutečnosti nezpochybnily platnost všech dalších zjištění učiněných ve sporném nařízení. Kromě toho Tribunál rozhodl, že v návaznosti na znovuzahájení řízení může Komise přijmout opatření, které nahradí zrušené opatření, a v souladu s tím opětovně uložit konečné antidumpingové clo tím, že v této souvislosti napraví konkrétně zjištěné protiprávnosti ([26]). V této souvislosti není důležité, zda se tyto protiprávnosti týkají výše cel, nebo nikoliv. V každém případě, i kdyby závěry opětovně zahájeného šetření byly takové, že by neměla být opětovně uložena žádná antidumpingová cla, celní orgány by měly možnost vrátit celou částku cel, jež byla vybrána od přijetí sporného nařízení, v souladu s příslušnými celními předpisy. Toto vrácení by navíc zahrnovalo také přiměřené úroky v souladu s příslušnými celními předpisy. Tudíž, na rozdíl od toho, co tvrdí skupina GITI, by společnosti byly řádně kompenzovány za zaplacení dotčeného cla.

([21]) Viz rozsudek Tribunálu ze dne 13. prosince 2016 ve věci Printeous v. Komise, T-95/15.
([22]) Věc C-256/16, Deichmann SE v. Hauptzollamt Duisburg, bod 62.
([23]) Věc C-256/16, Deichmann SE v. Hauptzollamt Duisburg, bod 59.
([24]) Věc C-256/16, Deichmann SE v. Hauptzollamt Duisburg, bod 63 a citovaná judikatura.
([25]) Viz body 176, 192 a 201 až 207 rozsudku. Sporné nařízení zůstalo v platnosti pro další vyvážející výrobce, kteří ho nezpochybnili.
([26]) Viz rozsudky ze dne 1. června 2022, Jindal Saw a Jindal Saw Italia v. Komise, T-440/20 a T-441/20, bod 44 a ze dne 19. června 2019, C & J Clark International, C-612/16, nezveřejněné, EU:C:2019:508, bod 43 ze dne 3. prosince 2020, Changmao Biochemical Engineering v. Distillerie Bonollo a další, C-461/18 P, EU:C:2020:979, bod 97 a ze dne 9. června 2021, Roland v. Komise, T-132/18, nezveřejněné, EU:T:2021:329, bod 76.

(50) Soudní dvůr opakovaně rozhodl, že čl. 10 odst. 1 základního antidumpingového nařízení nebrání opětovnému uložení antidumpingových cel na dovoz, který se uskutečnil během období uplatňování nařízení prohlášených za neplatná ([27]).

(51) Na rozdíl od celní evidence vedené v období před přijetím prozatímních opatření se podmínky uvedené v čl. 10 odst. 4 základního antidumpingového nařízení na daný případ nevztahují. Účelem celní evidence v rámci provádění zjištění Tribunálu není umožnit případný výběr cel na ochranu obchodu se zpětnou působností, jak je stanoveno v uvedených ustanoveních. Má spíše zajistit účinnost zavedených opatření bez zbytečného přerušení ode dne vstupu sporného nařízení v platnost až do opětovného uložení případných opravených cel, a to tím, že se zajistí, aby v budoucnu bylo možné vybrat opatření ve správné výši. Proto, jak je vysvětleno v 20. bodě odůvodnění nařízení o celní evidenci, nelze mít za to, že je pokračování správního řízení a případné opětovné uložení cel v rozporu s pravidlem zákazu zpětné účinnosti. Kromě toho, jak uznaly zúčastněné strany, stejný přístup nedávno potvrdil Tribunál ve svém rozsudku ve věci T-440/20 ([28]). Tvrzení, že cla nemohou být opětovně uložena, bylo proto zamítnuto.

(52) Pokud jde o zásadu soudní ochrany zakotvenou v článku 47 Listiny základních práv Evropské unie, z ustálené judikatury vyplývá, že zásada soudní ochrany nemůže bránit orgánu EU, jehož akt byl dříve zrušen, přijmout nový akt nepříznivě zasahující do právního postavení dané osoby na základě odlišných důvodů ([29]). V projednávané věci jsou zjištění založena na jiných důvodech, než jsou důvody, na jejichž základě bylo napadené nařízení zrušeno. V souladu se zjištěními Tribunálu ([30]) proto Komise neporušila zásadu účinné soudní ochrany z toho důvodu, že na základě stávajícího nařízení opětovně uložila konečné antidumpingové clo poté, co Soudní dvůr zrušil sporné nařízení.

(53) Sdružení CRIA tvrdilo, že vzhledem k tomu, že „nevznikly žádné celní dluhy", opětovné uložení cel by „*přesáhlo zákonnou lhůtu, ve které jsou vnitrostátní celní orgány oprávněny vybírat clo s ohledem na tříletou promlčecí lhůtu (…)*". Skupina GITI tvrdila, že „*při opětovném uložení se zpětnou platností (…) i po skončení tříleté lhůty hrozí (jelikož z něj vyplývá, že je možné clo vybírat i po skončení této tříleté lhůty), že do nezávislého rozhodovacího procesu zasáhnou vnitrostátní celní orgány, čímž by mohlo být narušeno pečlivě nastavené rozdělení pravomocí mezi Komisí a členskými státy EU, jak ho stanoví Smlouvy o EU*". Po poskytnutí informací skupina GITI zopakovala své tvrzení.

(54) Komise dospěla k závěru, že oba tyto argumenty je nutné odmítnout. Za prvé, Soudní dvůr uvedl, že lhůty nemohou „*bránit tomu, aby Komise přijala nařízení o uložení antidumpingového cla nebo o jeho opětovném uložení, a tím spíše ani tomu, aby tento orgán zahájil nebo pokračoval v řízení, které předchází takovému přijetí*" ([31]). Podobně Tribunál uvedl, že „*[čl. 103 odst. 1 celního kodexu Unie] se použije pouze na sdělení výše cla dlužníkovi, a jeho provedení tudíž přísluší pouze vnitrostátním celním orgánům příslušným k uskutečnění takového sdělení. Proto nebrání Komisi v přijetí nařízení, které ukládá nebo opětovně ukládá konečné vyrovnávací clo*" ([32]). Pokud jde o tvrzení, že opětovné uložení narušuje rozdělení pravomocí mezi Komisí a členskými státy, Komise uvedla, že skupina GITI neupřesnila, které ustanovení Smluv by opětovné uložení cel porušilo. Podle ustálené judikatury Soudního dvora platí, že Komise je oprávněna opětovně ukládat cla při nápravě chyb zjištěných Soudním dvorem ([33]). Stávající nařízení navíc v plném rozsahu podléhalo přezkumnému postupu stanovenému v čl. 15 odst. 3 základního antidumpingového nařízení. V důsledku toho byla tvrzení zamítnuta.

([27]) Věc C-256/16, Deichmann, EU:C:2018:187, body 77 a 78, a věc C-612/16, C & J Clark International Ltd v. Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs, rozsudek ze dne 19. června 2019, bod 57.

([28]) Rozsudky ze dne 1. června 2022, Jindal Saw a Jindal Saw Italia v. Komise, T-440/20 a T-441/20.

([29]) V tomto smyslu viz rozsudek ze dne 29. listopadu 2018, Bank Tejarat v. Rada, C-248/17 P, EU:C:2018:967, body 80 a 81 a citovaná judikatura.

([30]) Rozsudek T-441/20 uvedený v poznámce pod čarou č. 18, body 118–123.

([31]) Rozsudek uvedený výše v poznámce pod čarou č. 27, bod 83.

([32]) Rozsudek uvedený výše v poznámce pod čarou č. 28, bod 134.

([33]) K tomu viz rozsudky uvedené v poznámkách pod čarou č. 27 a 28.

(55) Skupina GITI tvrdila, že opětovné uložení (pozměněných) antidumpingových a vyrovnávacích cel se zpětnou platností by rovněž bylo nepřiměřené a v rozporu se zásadou proporcionality stanovenou v čl. 5 odst. 1 a 4 Smlouvy o Evropské unii. Skupina GITI také tvrdila, že opětovné ukládání cel se zpětnou platností nezajišťuje – a ani nemůže zajistit – žádnou „dodatečnou" ochranu výrobnímu odvětví Unie a nezabrání dalšímu dovozu. Proto by tím došlo k porušení zásady proporcionality. Po poskytnutí informací skupina GITI zopakovala toto tvrzení.

(56) Komise připomněla, že podle ustálené judikatury neporušila zásadu proporcionality, když za účelem provedení rozsudku opětovně uložila konečné clo s příslušnou sazbou a ode dne vstupu konečných opatření v platnost. Rovněž shledala, že je přiměřené snížit opětovně uložené celní sazby a uložit vrácení nebo prominutí rozdílu ([34]). A pokud jde o argument, že by nebylo přiměřené, aby výrobní odvětví Unie obdrželo dodatečnou ochranu pro nastalý stav, Tribunál shledal, že toto tvrzení *„jako takové nemá za cíl stanovit požadovanou právní normu, podle níž by opětovné uložení konečného antidumpingového cla, které je sporným nařízením výrazně omezeno, bylo v tomto případě nepřiměřené"* ([35]). V důsledku toho byla tvrzení zamítnuta.

(57) Společnost Hämmerling tvrdila, že je třeba zohlednit současnou hospodářskou situaci. Od té doby muselo dotčené hospodářské odvětví čelit krizi COVID-19, celosvětovému nárůstu cen, který měl dopad na celý dodavatelský řetězec (včetně dopravy a logistiky), a s tím související hospodářské krizi a nyní čelí problémům, jako je nárůst ceny elektrické energie, vysoká míra inflace atd., jež způsobila mimo jiné ruská agrese vůči Ukrajině. Proto by bylo nesprávné opětovně ukládat dotčená cla za situace v daném odvětví, situace na trhu a za mikroekonomické a makroekonomické situace, které jsou naprosto odlišné od situace posuzované v šetření, které vedlo k přijetí sporného nařízení.

(58) Jak je vysvětleno v 11. bodě odůvodnění, v postupu nahrazení zrušeného aktu lze pokračovat k okamžiku, kdy nastala protiprávnost ([36]). V daném případě se protiprávnost zjištěná Tribunálem nacházela v nařízení, které ukládá konečná antidumpingová opatření. Proto Komise nemůže při nápravě protiprávností zjištěných Tribunálem zohlednit nejnovější vývoj, který se netýká období šetření a posuzovaného období. Podle čl. 9 odst. 4 základního antidumpingového nařízení platí, že pokud z konečného zjištění skutkového stavu vyplývá, že existuje dumping a jím způsobená újma a v zájmu Unie je nutné zasáhnout v souladu s článkem 21, je uloženo konečné antidumpingové clo. V důsledku toho by opětovné zahájení šetření mohlo mít za následek, že by antidumpingová cla nebyla opětovně uložena pouze tehdy, pokud by Komise nezjistila žádný dumping, výslednou újmu ani úvahy o zájmu Unie proti clům v období šetření. ([37])

(59) Skupina GITI tvrdila, že opětovné zahájení by mělo být přísně omezeno na otázky, kterými se Tribunál zabýval. Komise tudíž není oprávněna nahradit analýzu cenového podbízení analýzou stlačení cen, aby dosáhla cenového účinku, jelikož metodika přijatá Komisí je i nadále platná, a opětovné zahájení šetření se na ni tudíž nevztahuje. Účinky analýzy stlačení cen nejsou předmětem přezkumu Tribunálu, a tím pádem se na ni opětovné zahájení šetření nevztahuje.

(60) Komise konstatovala, že Tribunál zpochybnil analýzu cenového podbízení provedenou Komisí, pokud jde o spravedlivé srovnání vývozních cen a cen výrobního odvětví Unie. V důsledku toho byla zpochybněna metodika cenového podbízení jako taková. Kromě toho nic nebránilo Komisi, aby zohlednila jakékoli další možné cenové účinky dumpingového dovozu ve smyslu čl. 3 odst. 3 základního antidumpingového nařízení. Ve věci Deichmann Tribunál rozhodl, že Komise disponuje širokou posuzovací pravomocí: legalita uvedených opatření může být dotčena pouze jejich zjevnou nevhodností ve vztahu ke sledovanému cíli ([38]). Tvrzení bylo proto zamítnuto.

([34]) Rozsudek uvedený výše v poznámce pod čarou č. 28, body 97 až 103.

([35]) Rozsudek uvedený výše v poznámce pod čarou č. 28, bod 104.

([36]) Věc C-415/96, Španělsko v. Komise, Sb. rozh. s. I-6993, bod 31; věc C-458/98 P, Industrie des Poudres Sphériques v. Rada, Sb. rozh. 2000, s. I-8147, body 80 až 85; věc T-301/01, Alitalia v. Komise, Sb. rozh. 2008, s. II-1753, body 99 a 142; spojené věci T-267/08 a T-279/08, Région Nord-Pas-de-Calais v. Komise, Sb. rozh. 2011, ECLI:EU:T:2011:209, bod 83.

([37]) Věc C-507/21 P, Puma a další v. Komise, EU:C:2022:649, bod 87.

([38]) Viz Deichmann, bod 88.

(61) Skupina GITI tvrdila, že Komise nemůže zavést nový přístup ke stanovení cenového podbízení. Komise by zejména neměla zavádět novou strukturu PCN, tj. přidáním druhu odběratele, při (opětovném) výpočtu cenového podbízení a rozpětí újmy ([39]).

(62) Bez ohledu na to, zda Komise je, či není oprávněna zavádět nové prvky do struktury PCN, Komise připomněla, že výpočty cenového podbízení popsané níže v oddíle 4.1 do struktury PCN žádné nové prvky nezavedly. V důsledku toho bylo toto tvrzení bezpředmětné.

(63) Sdružení CRIA při zahájení i po poskytnutí informací tvrdilo, že je třeba zvážit právní nároky, které byly vzneseny, avšak dosud o nich nerozhodl Tribunál, a že Komise by měla aktivně vzít v potaz nároky, kterými se Tribunál nezabýval.

(64) Společnost Opoltrans tvrdila, že v době šetření neexistoval žádný důkaz o dumpingu u dovozu z Číny a že například použití USA jako srovnatelné země nebylo vhodné, výrobní odvětví Unie neutrpělo újmu, neexistuje žádná příčinná souvislost mezi situací ve výrobním odvětví Unie a dovozem z Číny a není v zájmu uživatelů opětovně uložit cla.

(65) Jak Komise vysvětlila v oznámení o opětovném zahájení šetření, zjištění, k nimž se dospělo v rámci sporného nařízení, která nebyla napadena, nebo která byla napadena, ale byla rozsudkem Tribunálu zamítnuta nebo Tribunálem nebyla posouzena, a nevedla proto ke zrušení sporného nařízení, zůstávají plně v platnosti ([40]). To zahrnovalo problémy, na které poukázalo sdružení CRIA a společnost Opoltrans. Komise proto nebyla povinna zabývat se tvrzeními týkajícími se otázek jiných, než které Tribunál shledal protiprávními.

8. OPĚTOVNÝ PŘEZKUM CENOVÝCH ÚČINKŮ DOVOZU Z ČLR A PŘÍČINNÝCH SOUVISLOSTÍ

8.1. Stanovení cenového podbízení

(66) Jak je vysvětleno v 5. až 7. bodě odůvodnění, Tribunál konstatoval, že Komise neprovedla spravedlivé srovnání při výpočtu rozpětí cenového podbízení, protože upravila vývozní cenu vyvážejících výrobců tím, že analogicky uplatnila čl. 2 odst. 9 základního antidumpingového nařízení, zatímco výrobní odvětví Unie rovněž prodávalo prostřednictvím prodejních subjektů ve spojení a jejich prodejní ceny nebyly upraveny.

(67) V bodě 163 rozsudku Tribunál také dospěl k závěru, že kdyby nebyla provedena žádná úprava podle čl. 2 odst. 9 základního antidumpingového nařízení, „taková metoda by umožnila spravedlivé srovnání cen v případech, kdy jsou dotčený výrobek i obdobný výrobek prodávány prostřednictvím prodejních subjektů, které jsou s výrobci ve spojení“. V bodě 190 rozsudku Tribunál dále dospěl k závěru, že toto srovnání neumožňuje „*napravit* **možné** *účinky chyby spočívající v tom, že byly srovnány skutečné prodejní ceny účtované čínskými vyvážejícími výrobci přímo odběratelům v Unii na jedné straně s cenami při dalším prodeji účtovanými prodejními subjekty, které byly ve spojení s unijními výrobci, na straně druhé*“ (zdůraznění přidáno). Nakonec v bodě 134 rozsudku Tribunál uvedl, že „*bez ohledu na zákonnost a relevanci obchodní úrovně zvolené Komisí na straně vyvážejících výrobců nebo na straně unijních výrobců, musí být cenové srovnání prováděné tímto orgánem vždy spravedlivé a za tímto účelem musí vycházet z cen nacházejících se na stejné obchodní úrovni*“.

(68) Jak je vysvětleno ve 150. bodě odůvodnění rozsudku Tribunálu, procentní podíl prodeje čínských vyvážejících výrobců zařazených do vzorku prostřednictvím prodejních subjektů ve spojení činil 0 % v případě skupiny Xingyuan, 34 % u skupiny GITI, 19 % u Aeolus/Pirelli a 98,6 % v případě skupiny Hankook. Komise kromě toho v rámci odpovědi na organizační procesní opatření Tribunálu stanovila, že procentní podíl prodeje uskutečněného prostřednictvím prodejních subjektů ve spojení činil 46,9 % čínských vyvážejících výrobců zařazených do vzorku a 87 % výrobců v Unii zařazených do vzorku. Proto byl podíl prodeje uskutečněného prostřednictvím prodejních subjektů ve spojení vysoký až velmi vysoký, pokud jde o každý ze dvou vzorků.

([39]) Viz Région Nord-Pas-de-Calais v. Evropská komise, spojené věci T-267/08 a T-279/08, rozsudek Tribunálu ze dne 12. května 2011, bod 83.

([40]) Věc T-650/17, Jinan Meide Casting Co., Ltd, EU:T:2019:644, body 333 až 342.

(69) Jak je vysvětleno ve 149. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, Komise stanovila cenové podbízení během období šetření srovnáním:

— vážených průměrných prodejních cen výrobců v Unii zařazených do vzorku účtovaných odběratelům na trhu Unie, kteří nejsou ve spojení, podle typu výrobku a segmentu, upravených na úroveň ceny ze závodu, a

— odpovídajících vážených průměrných cen jednotlivých typů výrobku v jednotlivých segmentech z dovozu vyvážejících čínských výrobců zařazených do vzorku, účtovaných prvnímu nezávislému odběrateli na trhu Unie, stanovených na základě cen CIF (zahrnujících cenu, pojištění a náklady na přepravu zboží) s příslušnou úpravou o náklady na celní odbavení a náklady po dovozu („cena CIF franko“).

(70) Za účelem dosažení souladu s rozsudkem Tribunálu v případech, kdy se prodej uskutečnil prostřednictvím obchodníků ve spojení, vývozní ceny již nebyly upraveny analogicky v souladu s čl. 2 odst. 9 základního antidumpingového nařízení. Prodejní, režijní a správní náklady dovozce ve spojení a zisk vzorku dovozců, kteří nejsou ve spojení, byly tedy znovu připočteny k vývozní ceně.

(71) Komise navíc posoudila, zda se vyskytly nějaké další problémy na obchodní úrovni, které je třeba řešit v zájmu spravedlivého srovnání v případech, kdy vyvážející výrobci prodávali přímo odběratelům v Unii, avšak výrobci v Unii zařazení do vzorku prodávali odběratelům v Unii prostřednictvím prodejních subjektů ve spojení. Za tímto účelem provedla podrobnou analýzu cen u všech prodejů výrobců v Unii zařazených do vzorku, aby určila strukturu cen u přímého prodeje z továrny a nepřímého prodeje prostřednictvím prodejních subjektů ve spojení. Srovnání prokázalo značné rozdíly v cenách u jediného typu výrobku, avšak bez jakékoli zřejmé cenové struktury. Ačkoli by prodejním subjektům ve spojení měly teoreticky vzniknout náklady na uvedení na trh při prodeji odběratelům v Unii, ukázalo se, že tyto náklady se důsledně nepromítaly do konečných cen.

(72) Komise proto dospěla k závěru, že prodej přímo ze strany výrobců nebo prodej prostřednictvím prodejních subjektů, které jsou ve spojení s výrobci, neměl žádný patrný dopad na úroveň cen tohoto prodeje odběrateli. Zejména bylo zjištěno, že prodej prostřednictvím subjektu ve spojení nevedl k vyšším cenám než prodej uskutečněný přímo výrobcem. Proto Komise nezjistila žádné možné účinky na úrovně cen, které bylo třeba napravit, jak se domnívá Tribunál v bodě 190 rozsudku. Proto bylo srovnání skutečných prodejních cen výrobců v Unii zařazených do vzorku při přímém prodeji odběratelům v Unii nebo prodeji odběratelům v Unii prostřednictvím prodejních subjektů ve spojení s vývozními cenami vyvážejících výrobců zařazených do vzorku bylo v tomto případě nutné.

(73) Komise rovněž vypracovala podrobnou analýzu cenových struktur u každého prodejního kanálu využívaného v rámci výrobního odvětví Unie. V tomto ohledu výrobní odvětví Unie prodávalo uživatelům, distributorům, maloobchodníkům a „dalším“ v různých podílech. Prodej všem odběratelům kromě „dalších“ byl reprezentativní s ohledem na všechny druhy výrobků. Komise konstatovala, že prodejní ceny pro uživatele stejného druhu výrobku byly často nižší než pro distributory a maloobchodníky, ale bylo možné pozorovat i opak. Rozdíly v cenách pro různé odběratele nebyly nutně závislé ani na celkovém objemu prodaném jednotlivým odběratelům. V důsledku toho Komise dospěla k závěru, že ceny účtované různým druhům odběratelů nevykazovaly žádnou zjevnou strukturu a že nebylo třeba provádět žádné další úpravy k zajištění spravedlivého srovnání, jak stanoví Tribunál.

(74) Komise připomněla, že prostřednictvím poznámky ke spisu ze dne 30. ledna 2023 poskytla dodatečné informace týkající se její analýzy cen účtovaných výrobním odvětvím Unie při přímém a nepřímém prodeji a prodeji různým druhům odběratelů.

(75) Po poskytnutí dodatečných informací sdružení CRIA nesouhlasilo se zjištěním Komise, že v souvislosti s prodejem výrobců v Unii nelze zjistit žádný cenový vývoj. Komise uvedla, že CRIA své tvrzení nedoložilo a neposkytlo žádné důkazy, které by prokazovaly, že analýza Komise byla nesprávná. Proto toto tvrzení zamítla.

(76) Revidované vážené průměrné rozpětí cenového podbízení založené na dovozu vyvážejících výrobců zařazených do vzorku, které bylo takto stanoveno, činilo 14,7 %.

8.2. **Stlačení cen**

(77) V každém případě, i kdyby bylo revidované rozpětí cenového podbízení považováno za okrajové nebo nevhodné, dospěla Komise k závěru, že předmětný dovoz měl přesto negativní účinky na ceny prodeje v Unii.

(78) Dumpingový dovoz může mít výrazný dopad na trh, je-li význam cenová citlivost významná. Jak je uvedeno ve 134. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, trh Unie s pneumatikami pro nákladní automobily a autobusy je velmi konkurenčním trhem, na kterém mohou cenové rozdíly významně ovlivnit trh.

(79) Jak je zřejmé z tabulek 7 až 10 prozatímního nařízení, během posuzovaného období se průměrná cena výrobního odvětví Unie snížila o 8 %, zatímco jednotkové výrobní náklady se snížily o 6 %. Situace byla nejzoufalejší na úrovni 3, kde se prodejní cena snížila o 5 %, zatímco jednotkové výrobní náklady se zvýšily o 1 %. Společnosti na úrovni 3 byly nakonec v důsledku dumpingového dovozu nuceny prodávat za cenu, která se rovná jejich nákladům na výrobu, totiž prodávat bez zahrnutí jakéhokoli zisku, a tedy se ztrátou. Dovoz z Číny proto vzhledem ke svému objemu (zvýšení o 32 %) a cenám (snížení o 11 %) během posuzovaného období stlačoval ceny, což neumožnilo výrobnímu odvětví Unie zvýšit ceny v zájmu zohlednění nárůstu jednotkových výrobních nákladů.

(80) Komise proto dospěla k závěru, že i kdyby měla být zpochybněna existence cenového podbízení, došlo by v tomto případě ke stlačení cen v důsledku předmětného dovozu.

8.3. **Příčinná souvislost**

(81) Komise zkoumala, zda by s ohledem na revizi rozpětí cenového podbízení u dovozu vyvážejících čínských výrobců zařazených do vzorku a na zjištění o stlačení cen stále existovala příčinná souvislost mezi dumpingovým dovozem a újmou způsobenou výrobcům v Unii.

(82) Bez ohledu na snížení rozpětí cenového podbízení u všech čínských vývozců zařazených do vzorku kromě skupiny Xingyuan se tím nezměnila skutečnost, že dovoz od čínských vývozců zařazených do vzorku představoval významné cenové podbízení ve vztahu k prodejním cenám výrobního odvětví Unie. Revidované rozpětí cenového podbízení tedy nezměnilo původní zjištění ohledně existence příčinné souvislosti mezi újmou způsobenou výrobcům v Unii a dumpingovým dovozem z ČLR, k němuž Komise došla v oddíle 5.1 prozatímního nařízení a které potvrdila v oddíle 5.1 sporného nařízení. Revidované rozpětí cenového podbízení ani doplňující zjištění ohledně stlačení cen v daném případě nezměnilo analýzu ani zjištění týkající se jiných příčin újmy uvedené v oddíle 5.2 prozatímního nařízení a 5.2 sporného nařízení.

(83) Komise proto trvá na svém závěru, že příčinou podstatné újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie je dumpingový dovoz z ČLR a že ostatní činitele, zohledněné jednotlivě či společně, tuto příčinnou souvislost mezi újmou a dumpingovým dovozem nenarušily.

9. **PŘEZKOUMÁNÍ ROZPĚTÍ ÚJMY SPOLEČNOSTÍ PODLÉHAJÍCÍCH OPĚTOVNÉMU ZAHÁJENÍ ŠETŘENÍ**

(84) V bodě 179 svého rozsudku Tribunál shledal, že „*výpočet rozpětí újmy spočívá ve srovnání dovozních cen použitých při výpočtu cenového podbízení na jedné straně s cenami obdobného výrobku, které nepůsobí újmu, včetně cílového zisku odrážejícího běžné tržní podmínky na straně druhé. Chyba týkající se obchodní úrovně, na které bylo provedeno srovnání cen, tedy může mít dopad jak na výpočet cenového podbízení, tak na výpočet rozpětí újmy*“.

(85) Aby Komise dosáhla souladu s rozsudkem, přepočítala úroveň pro odstranění újmy u všech společností podléhajících opětovnému zahájení šetření.

(86) V původním šetření Komise stanovila úroveň pro odstranění újmy v průběhu období šetření srovnáním:

— váženého průměru cen nepůsobících újmu čtyř výrobců v Unii zařazených ve vzorku za jednotlivé typy výrobku účtovaných odběratelům, kteří nejsou ve spojení, na trhu Unie upravených na úroveň ceny ze závodu;

— stejné vývozní ceny stanovené výše ve 69. bodě odůvodnění druhé odrážce.

(87) Cena výrobního odvětví Unie, která nepůsobí újmu, se obvykle zakládá na výrobních nákladech podle typu výrobku, včetně prodejních, režijních a správních nákladů a přiměřeného zisku, a je stanovena na úrovni ceny ze závodu. V tomto konkrétním případě však Komise neměla dostatečně podrobné a ověřené informace o výrobních nákladech na základě PCN, které jsou nezbytné pro výpočet rozpětí újmy, jak je popsáno výše. S ohledem na zvláštní okolnosti tohoto případu a na to, že cenové rozdíly nevykazovaly žádnou jednoznačnou strukturu v závislosti na prodejním kanálu využívaném výrobci v Unii zařazenými do vzorku, byla cena nepůsobící újmu stanovena na základě konečné prodejní ceny podle typu výrobku při přímém prodeji nebo prostřednictvím prodejních subjektů ve spojení a při účtování nezávislým odběratelům na trhu Unie upravené na úroveň ceny ze závodu, jak je popsáno výše v 86. bodě odůvodnění první odrážce, od které byl odečten skutečný zisk a poté byl přičten přiměřený zisk. S ohledem na tyto zvláštní okolnosti a za účelem splnění povinností vyplývajících z rozsudku bylo považováno za vhodné srovnat uvedenou cenu s konečnou prodejní cenou vyvážejících výrobců symetricky, tj. na úrovni dovozců, kteří jsou s nimi ve spojení, upravenou rovněž pouze o náklady na celní odbavení a náklady po dovozu, jak jsou popsány výše ve 69. bodě odůvodnění druhé odrážce, ale včetně prodejních, režijních a správních nákladů a zisku dovozců se sídlem v Unii, kteří jsou ve spojení s vyvážejícími výrobci.

(88) Dále s ohledem na zjištění, která Tribunál konstatoval v bodě 190 svého rozsudku, Komise pečlivě zvážila, zda existují nějaké další problémy na obchodní úrovni, které by vyžadovaly kompenzaci za účelem provedení spravedlivého srovnání, vzhledem ke skutečnosti, že 87 % vzorku výrobců v Unii prodávalo prostřednictvím prodejních subjektů ve spojení a mnoho vyvážejících výrobců také prodávalo přímo konečným odběratelům. Komise připomněla, že v souladu s 87. bodem odůvodnění při výpočtu rozpětí újmy byly použity konečné prodejní ceny podle druhu výrobku výrobního odvětví Unie. V důsledku toho, jak uvedl Tribunál v bodě 179 svého rozsudku, platí zjištění ohledně cenového podbízení v plné míře i pro výpočty rozpětí újmy, pokud jde o spravedlivé srovnání. Jak je vysvětleno výše ve 71. a 72. bodě odůvodnění, Komise nezjistila žádný jiný problém na obchodní úrovni, který by vyžadoval úpravu pro účely provedení spravedlivého srovnání.

(89) Takto stanovená revidovaná rozpětí újmy byla tato:

Společnost	Úroveň pro odstranění újmy v %
Skupina Xingyuan	55,07 %
Skupina GITI	28,51 %
Skupina Hankook	10,31 %
Aeolus/Pirelli	27,56 %
Společnosti spolupracující v antisubvenčním i antidumpingovém šetření	23,15 %
Zhongce Rubber Group Co., Ltd ([1])	55,07 %
Weifang Yuelong Rubber Co., Ltd; Hefei Wanli Tire Co., Ltd ([2])	55,07 %

([1]) Společnost Zhongce Rubber Group Co., Ltd spolupracovala v antidumpingovém šetření, při antisubvenčním šetření nikoliv. Jedná se o jedinou společnost uvedenou v příloze II nařízení (EU) 2018/1690, která byla dotčena zrušením nařízení (EU) 2018/1690, ale ne zrušením sporného nařízení. Sporné nařízení proto nebylo pro tuto společnost zrušeno, nýbrž pouze změny zavedené nařízením (EU) 2018/1690 v nařízení (EU) 2018/1579. Na společnost Zhongce Rubber Group Co., Ltd se proto nadále vztahují cla uložená sporným nařízením.

([2]) Tyto dvě společnosti nespolupracovaly v rámci antidumpingového ani antisubvenčního šetření. Proto se na ně vztahuje clo, které platí pro „všechny ostatní společnosti".

10. ZVEŘEJNĚNÍ ÚDAJŮ UPŘESNĚNÝCH TRIBUNÁLEM, KTERÉ UMOŽNÍ ŽALOBCŮM UPLATNIT SVÁ PRÁVA NA OBHAJOBU

(90) Tribunál uvedl v bodě 33 svého rozsudku, že Komise porušila právo žalobců na obhajobu tím, že jim neposkytla žádné z údajů uvedených v bodě 244 téhož rozsudku.

(91) Tribunál uvedl dotčené údaje (bod 244 rozsudku):

— ukazatele hrubé újmy před uplatněním úprav vážení a údaje týkající se malých a středních podniků na jedné straně a velkých podniků na straně druhé,

— jiné ukazatele újmy než ziskovost po revizi vah,

— určité informace týkající se zdrojů makroekonomických údajů o újmě a seznam malých a středních podniků v rámci výrobního odvětví Unie, které ukončily výrobu,

— celkový přesný objem prodeje malých a středních podniků v rámci výrobního odvětví Unie, které spolupracovaly při šetření, a informace týkající se zastoupení malých a středních podniků ve výrobním odvětví Unie.

10.1. Ukazatele újmy s uplatněním vážení i bez něj, a to pro malé a střední podniky a velké podniky zvlášť

(92) Tribunál v bodech 215 až 235 svého rozsudku konstatoval, že v návaznosti na změny vah provedené v konečné fázi (viz 188. až 195. bod odůvodnění sporného nařízení) Komise správně spočítala a prokázala ziskovost prodeje v Unii na úrovni výrobního odvětví Unie jako celku (tabulka 5 sporného nařízení) a na úrovni 3 (tabulka 6 sporného nařízení). Jak nicméně uvedl Tribunál v bodě 227 svého rozsudku, v důsledku změny metody vážení bylo nezbytné přepočítat všechny mikroekonomické ukazatele kromě ziskovosti. Tím, že tak Komise neučinila, nedošlo k objektivnímu přezkumu dopadu dumpingového dovozu v souladu s čl. 3 odst. 3 základního antidumpingového nařízení.

(93) Za účelem vyhovění rozsudku Tribunálu tudíž Komise v následujících oddílech analyzovala dopad uplatnění vážení provedeného v konečné fázi u všech mikroekonomických ukazatelů kromě celkové ziskovosti a ziskovosti úrovně 3 („revidované váhy“). Jak je vysvětleno níže, uplatnění tohoto vážení nijak podstatně nezměnilo žádné ze zjištění Komise ohledně mikroekonomických ukazatelů. Existence podstatné újmy během posuzovaného období byla tím pádem potvrzena.

(94) Tribunál v bodě 244 svého rozsudku navíc uvedl, že Komise porušila práva žalobců na obhajobu tím, že jim neposkytla ukazatele hrubé újmy před uplatněním úprav vážení a údaje týkající se malých a středních podniků na jedné straně a velkých podniků na straně druhé. Tribunál nicméně neuložil Komisi, aby znovu stanovila svá zjištění týkající se újmy bez uplatnění jakýchkoli úprav vážení. Tribunál pouze stanovil, aby tyto ukazatele hrubé újmy před uplatněním jakýchkoli úprav vážení byly poskytnuty dotčeným stranám.

(95) S ohledem na výše uvedené a za účelem dosažení souladu s rozsudkem Tribunálu Komise uvedla v následujících oddílech stanovené mikroekonomické ukazatele: 1) v prozatímní fázi obsažené v prozatímním nařízení, 2) v konečné fázi po revizi vah (ve všech tabulkách níže jako „revidované váhy“), 3) bez jakékoli úpravy vážení a 4) v rámci úrovně 3: 4a) ukazatele pouze pro malé a střední podniky a 4b) ukazatele pouze pro velké společnosti.

10.1.1. *Mikroekonomické ukazatele*

Úvodní poznámky

(96) Jak je vysvětleno ve 185. až 192. bodě odůvodnění sporného nařízení, Komise dospěla k závěru, že mikroekonomické ukazatele nemohly odrážet skutečnou situaci ve výrobním odvětví Unie, jelikož velké společnosti zařazené do vzorku měly větší dopad na celkové údaje než malé a střední podniky zařazené do vzorku, přičemž podíl malých a středních podniků na celkovém prodeji výrobního odvětví Unie činil přibližně 13 %.

(97) Proto se Komise rozhodla navýšit váhu malých a středních podniků zařazených do vzorku. Následující vážení bylo uplatněno ve sporném nařízení v konečné fázi. Za prvé, Komise stanovila procentní podíly prodeje malých a středních podniků a velkých společností v rámci celkového prodeje v Unii. Za druhé, Komise vyjádřila prodej malých a středních podniků zařazených do vzorku a velkých výrobců zařazených do vzorku pomocí jejich příslušného objemu v rámci celkového prodeje v Unii. Na závěr byly srovnány procentní podíly a údaje týkající se malých a středních podniků byly navýšeny, aby odrážely stejný procentní podíl jako velké společnosti zařazené do vzorku. Toto bylo rovněž vysvětleno níže ve 138. bodě odůvodnění. V prozatímní fázi rovněž Komise použila dodatečnou úpravu (aby se podíly jednotlivých úrovní prodeje v Unii odrazily v rámci údajů ze vzorku). Jak je však vysvětleno ve sporném nařízení, tato úprava byla zrušena v konečné fázi, jelikož zúčastněné strany v průběhu posuzovaného období zpochybnily použití pevně stanoveného poměru.

(98) Úprava vážení měla dopad na celkový výstup mikroekonomických ukazatelů, ale také na úroveň 3, protože na této úrovni působily velké společnosti i malé a střední podniky. Trendy na úrovni 1 a úrovni 2 nebyly ovlivněny, neboť na těchto úrovních působily pouze velké společnosti. Jak je uvedeno v 93. bodě odůvodnění, úprava vážení měla omezený dopad na celkové mikroekonomické ukazatele, protože odhad prodeje malých a středních podniků během období šetření činil přibližně 13 % celkového prodeje v Unii během období šetření.

10.1.1.1. Ceny a činitele ovlivňující ceny

(99) Průměrné jednotkové prodejní ceny výrobců v Unii zařazených do vzorku účtované odběratelům v Unii, kteří s nimi nejsou ve spojení, se v průběhu posuzovaného období vyvíjely takto:

Tabulka 1

Prodejní ceny v Unii a výrobní náklady

Na základě:	v EUR/kus	2014	2015	2016	Období šetření
Tabulka 7 prozatímního nařízení	Průměrná jednotková prodejní cena v Unii	237	225	216	218
	Index 2014 = 100	*100*	*95*	*91*	*92*
Revidované váhy	Průměrná jednotková prodejní cena v Unii	239	228	219	220
	Index 2014 = 100	*100*	*95*	*92*	*92*
Bez vážení	Průměrná jednotková prodejní cena v Unii	252	238	226	228
	Index 2014 = 100	*100*	*94*	*90*	*90*
Tabulka 7 prozatímního nařízení	Průměrné výrobní náklady	200	188	183	188
	Index 2014 = 100	*100*	*94*	*91*	*94*
Revidované váhy	Průměrné výrobní náklady	202	189	185	190
	Index 2014 = 100	*100*	*94*	*92*	*94*
Bez vážení	Průměrné výrobní náklady	209	192	188	192
	Index 2014 = 100	*100*	*92*	*90*	*92*

Zdroj: Ověřené odpovědi na dotazník obdržené od výrobců v Unii zařazených do vzorku

(100) I přes nominální rozdíl mezi průměrnou jednotkovou prodejní cenou stanovenou u různých možností pro posuzované období, pokud se jedná o celkový trend, nebyl zjištěn žádný rozdíl mezi vážením použitým v prozatímní a v konečné fázi. Průměrná jednotková prodejní cena bez jakéhokoli vážení poklesla o 2 procentní body více, než tomu bylo u dalších dvou scénářů. Stejný závěr lze vyvodit i s ohledem na trendy zjištěné u průměrných výrobních nákladů.

(101) Vážení – nebo spíše jeho absence – nemělo žádný dopad na závěry týkající se úrovně 1 a úrovně 2. Jak ukazují níže uvedené tabulky 2, 3 a 4, v souvislosti s úrovní 3 Komise přezkoumala dopad vážení a jeho neuplatnění na tři soubory údajů: údaje týkající se celkové úrovně 3, velkých společností na této úrovni a malých a středních podniků.

Tabulka 2

Prodejní ceny v Unii a výrobní náklady – úroveň 3

Na základě:	v EUR/kus	2014	2015	2016	Období šetření
Tabulka 10 prozatímního nařízení	Průměrná jednotková prodejní cena v Unii	181	176	172	172
	Index 2014 = 100	*100*	*97*	*95*	*95*
Revidované váhy	Průměrná jednotková prodejní cena v Unii	180	176	172	171
	Index 2014 = 100	*100*	*98*	*95*	*95*
Bez vážení	Průměrná jednotková prodejní cena v Unii	201	191	182	180
	Index 2014 = 100	*100*	*95*	*90*	*90*
Tabulka 10 prozatímního nařízení	Průměrné výrobní náklady	170	175	167	172
	Index 2014 = 100	*100*	*103*	*98*	*101*
Revidované váhy	Průměrné výrobní náklady	170	175	167	172
	Index 2014 = 100	*100*	*103*	*99*	*101*
Bez vážení	Průměrné výrobní náklady	182	181	170	173
	Index 2014 = 100	*100*	*99*	*93*	*95*

Zdroj: Ověřené odpovědi na dotazník obdržené od výrobců v Unii zařazených do vzorku

(102) V případě úrovně 3 neměla revize vah v konečné fázi vliv na celkový vývoj jednotkové prodejní ceny a jednotkových výrobních nákladů. Vzhledem k neexistenci jakéhokoli vážení vykázal vývoj jednotkové prodejní ceny a jednotkových výrobních nákladů v případě obou ukazatelů výraznější pokles, a to alespoň o 5 procentních bodů během posuzovaného období. Tyto vývojové tendence odrážely především níže uvedený trend u velkých společností, které působí na úrovni 3.

(103) Jak lze pozorovat níže v tabulce 3, trend velkých společností, které působí na úrovni 3, byl výrazně horší oproti celkovému vývoji jednotkové prodejní ceny a jednotkových výrobních nákladů.

Tabulka 3

Prodejní ceny v Unii a výrobní náklady – úroveň 3: Pouze velké společnosti

Na základě EUR/kus	2014	2015	2016	Období šetření
Průměrná jednotková prodejní cena v Unii	207	195	184	183
Index 2014 = 100	*100*	*94*	*89*	*88*
Průměrné výrobní náklady	186	183	171	174
Index 2014 = 100	*100*	*98*	*92*	*93*

Zdroj: Ověřené odpovědi na dotazník obdržené od výrobců v Unii zařazených do vzorku

(104) Z níže uvedené tabulky 4 vyplývá, že vývoj jednotkových výrobních nákladů u malých a středních podniků působících pouze na úrovni 3 se během posuzovaného období zhoršil, přičemž náklady vzrostly o 7 %. Současně se jednotková cena snížila o 2 %.

Tabulka 4

Prodejní ceny v Unii a výrobní náklady – úroveň 3: Pouze malé a střední podniky

v EUR/kus	2014	2015	2016	Období šetření
Průměrná jednotková prodejní cena v Unii	164	164	162	161
Index 2014 = 100	*100*	*100*	*99*	*98*
Průměrné výrobní náklady	159	170	164	171
Index 2014 = 100	*100*	*107*	*103*	*107*

Zdroj: Ověřené odpovědi na dotazník obdržené od výrobců v Unii zařazených do vzorku

10.1.1.2. Náklady práce

(105) Průměrné náklady práce výrobců v Unii zařazených do vzorku se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 5

Průměrné náklady práce na zaměstnance

		2014	2015	2016	Období šetření
Tabulka 11 prozatímního nařízení	Průměrné náklady práce na zaměstnance (v EUR)	43 875	44 961	46 432	46 785
	Index 2014 = 100	*100*	*102*	*105*	*106*
Revidované váhy	Průměrné náklady práce na zaměstnance (v EUR)	44 300	45 199	46 605	46 943
	Index 2014 = 100	*100*	*102*	*105*	*106*

Bez vážení	Průměrné náklady práce na zaměstnance (v EUR)	46 274	47 180	48 390	48 477
	Index 2014 = 100	*100*	*102*	*105*	*105*

Zdroj: Ověřené odpovědi na dotazník obdržené od výrobců v Unii zařazených do vzorku

(106) Průměrné náklady práce se během posuzovaného období v případě obou druhů vážení zvýšily o 6 % a v případě, že nebylo uplatněno žádné vážení, se zvýšily o 5 %.

10.1.1.3. Zásoby

(107) Stav zásob výrobců v Unii zařazených do vzorku se v posuzovaném období vyvíjel takto:

Tabulka 6

Zásoby

		2014	2015	2016	Období šetření
Tabulka 12 prozatímního nařízení	Konečný stav zásob *(index 2014 = 100)*	*100*	*81*	*100*	*144*
	Konečný stav zásob vyjádřený jako procento výroby	7 %	6 %	7 %	9 %
	Index 2014 = 100	*100*	*81*	*97*	*134*
Revidované váhy	Konečný stav zásob (index 2014 = 100)	100	82	99	146
	Konečný stav zásob vyjádřený jako procento výroby	7 %	6 %	7 %	9 %
	Index 2014 = 100	*100*	*83*	*97*	*137*
Bez vážení	Konečný stav zásob *(index 2014 = 100)*	*100*	*84*	*100*	*148*
	Konečný stav zásob vyjádřený jako procento výroby	6 %	5 %	6 %	8 %
	Index 2014 = 100	*100*	*84*	*96*	*135*

Zdroj: Ověřené odpovědi na dotazník obdržené od výrobců v Unii zařazených do vzorku

(108) Stav zásob během posuzovaného období v případě obou druhů vážení vzrostl o 44 %/46 % a v případě, že nebylo uplatněno žádné vážení, vzrostl o 48 %. Konečný stav zásob dosáhl v případě obou druhů vážení přibližně 9 % roční produkce a v případě, že nebylo uplatněno žádné vážení, přibližně 8 %. Tato situace nepříznivě ovlivnila finanční situaci výrobců v Unii zařazených do vzorku.

10.1.1.4. Ziskovost, peněžní tok, investice, návratnost investic a schopnost opatřit si kapitál

(109) Ziskovost, peněžní tok, investice a návratnost investic se u výrobců v Unii zařazených do vzorku v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 7

Ziskovost, peněžní tok, investice a návratnost investic

		2014	2015	2016	Období šetření
Tabulka 13 prozatímního nařízení	Ziskovost prodeje v Unii odběratelům, kteří nejsou ve spojení (v % obratu z prodeje)	15,6 %	16,7 %	15,2 %	13,7 %
	Index 2014 = 100	*100*	*106,9*	*97,7*	*88,1*
Tabulka 5 sporného nařízení	Ziskovost prodeje v Unii odběratelům, kteří nejsou ve spojení (v % obratu z prodeje)	15,4 %	16,9 %	15,3 %	13,7 %
	Index 2014 = 100	*100*	*109,5*	*99,5*	*88,6*
Bez vážení	Ziskovost prodeje v Unii odběratelům, kteří nejsou ve spojení (v % obratu z prodeje)	16,9 %	19,1 %	17,0 %	15,6 %
	Index 2014 = 100	*100*	*113*	*101*	*92*
Tabulka 13 prozatímního nařízení	Peněžní tok (v milionech EUR)	309	312	292	272
	Index 2014 = 100	*100*	*101*	*94*	*88*
Revidované váhy	Peněžní tok (v milionech EUR)	272	281	264	244
	Index 2014 = 100	*100*	*103*	*97*	*90*
Bez vážení	Peněžní tok (v milionech EUR)	264	277	255	246
	Index 2014 = 100	*100*	*105*	*97*	*93*
Tabulka 13 prozatímního nařízení	Investice (v milionech EUR)	86	63	59	65
	Index 2014 = 100	*100*	*73*	*69*	*76*
Revidované váhy	Investice (v milionech EUR)	78	55	53	58
	Index 2014 = 100	*100*	*71*	*68*	*74*
Bez vážení	Investice (v milionech EUR)	72	52	50	56
	Index 2014 = 100	*100*	*72*	*69*	*78*

Tabulka 13 prozatímního nařízení	Návratnost investic	21,0 %	21,7 %	19,3 %	17,6 %
	Index 2014 = 100	*100*	*103*	*92*	*84*
Revidované váhy	Návratnost investic	23,4 %	24,6 %	21,7 %	20,3 %
	Index 2014 = 100	*100*	*105*	*92*	*87*
Bez vážení	Návratnost investic	23,4 %	24,6 %	21,7 %	20,3 %
	Index 2014 = 100	*100*	*105*	*92*	*86*

Zdroj: Ověřené odpovědi na dotazník obdržené od výrobců v Unii zařazených do vzorku

(110) Komise stanovila ziskovost výrobců v Unii zařazených do vzorku tak, že čistý zisk před zdaněním z prodeje obdobného výrobku odběratelům v Unii, kteří nejsou ve spojení, vyjádřila jako procentní podíl z obratu tohoto prodeje.

(111) U obou dvou druhů vážení vyšel trend celkové ziskovosti podobný, přičemž poklesl z 15,6 %/15,4 % v roce 2014 na 13,7 % v období šetření. Tento výpočet byl proveden na základě váhy jednotlivých úrovní celkového prodeje. Bez uplatnění jakéhokoli vážení celková ziskovost poklesla z 16,9 % v roce 2014 na 15,6 %.

(112) Klesající ziskovost u všech tří metodik byla výsledkem rozdílu o 2 procentní body mezi cenami a náklady.

(113) Komise připomněla, že v souladu s výše uvedeným 93. bodem odůvodnění již byla celková ziskovost zveřejněna v konečném nařízení a nebyla předmětem zjištění Tribunálu, pokud jde o odhalené chyby. Ziskovost je uvedena výše v tabulce pouze pro úplnost. Při uplatnění těchto tří různých metodik měla na celkovou ziskovost vliv ziskovost na úrovních 1 a 2, zatímco ziskovost bez vážení na úrovni 3 poklesla během posuzovaného období přibližně o 5 procentních bodů, jak je uvedeno níže v tabulce 9. Navíc klesal i relativní trend ziskovosti celého výrobního odvětví Unie.

(114) Čistý peněžní tok je schopnost výrobců v Unii financovat svoji činnost z vlastních zdrojů. Tento trend čistého peněžního toku vykazuje pokles o 7–12 %, je-li vyjádřen bez vážení nebo za pomoci prozatímního vážení.

(115) Návratnost investic je zisk vyjádřený v procentech z čisté účetní hodnoty investic. Během posuzovaného období se u těchto tří metodik vyvíjela negativně, přičemž se snížila o přibližně 15 %.

(116) Pokud jde o úroveň 2, revize vah mezi prozatímní a konečnou fází měla dopad na hodnoty, ale nikoli na celkový pozorovaný trend. Potvrzuje se proto 196. a 197. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

Tabulka 8

Ziskovost, peněžní tok, investice a návratnost investic: úroveň 2

Na základě:		2014	2015	2016	Období šetření
Tabulka 15 prozatímního nařízení	Ziskovost prodeje v Unii odběratelům, kteří nejsou ve spojení (v % obratu z prodeje)	17,9 %	16,7 %	16,0 %	15,3 %
	Index 2014 = 100	*100*	*93*	*90*	*86*

Revidované váhy	Ziskovost prodeje v Unii odběratelům, kteří nejsou ve spojení (v % obratu z prodeje)	17,9 %	16,7 %	16,0 %	15,3 %
	Index 2014 = 100	*100*	*93*	*90*	*86*
Tabulka 15 prozatímního nařízení	Peněžní tok (v milionech EUR)	88	76	65	69
	Index 2014 = 100	*100*	*86*	*74*	*78*
Revidované váhy	Peněžní tok (v milionech EUR)	53	46	39	41
	Index 2014 = 100	*100*	*86*	*74*	*78*
Tabulka 15 prozatímního nařízení	Investice (v milionech EUR)	18	16	15	17
	Index 2014 = 100	*100*	*92*	*84*	*97*
Revidované váhy	Investice (v milionech EUR)	10	10	9	10
	Index 2014 = 100	*100*	*92*	*84*	*97*
Tabulka 15 prozatímního nařízení	Návratnost investic	20,4 %	21,4 %	20,1 %	16,2 %
	Index 2014 = 100	*100*	*105*	*98*	*79*
Revidované váhy	Návratnost investic	20,4 %	21,4 %	20,1 %	16,2 %
	Index 2014 = 100	*100*	*105*	*98*	*79*

Zdroj: Ověřené odpovědi na dotazník obdržené od výrobců v Unii zařazených do vzorku

(117) Zvláštní analýza založená na metodice, která je totožná s popsanou metodikou, byla provedena pro úroveň 3, malé a střední podniky působící na úrovni 3 a velké společnosti působící na úrovni 3.

(118) Komise připomněla, že v souladu s 93. bodem odůvodnění již byla ziskovost úrovně 3 zveřejněna ve sporném nařízení a nebyla předmětem zjištění Tribunálu, pokud jde o odhalené chyby. Ziskovost je uvedena výše v tabulce pouze pro úplnost.

(119) Dva druhy metodiky vážení u celkové úrovně 3 vykazovaly podobný trend ziskovosti. Důvodem je skutečnost, že ztráty vykázané malými a středními podniky měly větší váhu při celkovém výpočtu, jelikož tyto ztráty byly zvlášť výrazné (–6,1 % v období šetření). Ziskovost úrovně 3 bez vážení se blížila ziskovosti vykázané velkými společnostmi, které na této úrovni působí. Ziskovost velkých společností na úrovni 3 se od roku 2014 do období šetření snížila na polovinu, z 10 % na 4,8 %.

(120) Pokud jde o úroveň 3, čistý peněžní tok se u dvou druhů metodiky vážení výrazně snížil přibližně o 60 % a bez vážení se snížil přibližně o 35 %. Návratnost investic se během posuzovaného období u dvou druhů metodiky vážení snížila přibližně o 66 procentních bodů a bez vážení se snížila přibližně o 48 procentních bodů. Ziskovost úrovně 3 bez vážení odrážela ziskovost velkých společností na úrovni 3, jak lze očekávat na základě 198. bodu odůvodnění prozatímního nařízení.

Tabulka 9

Ziskovost, peněžní tok, investice a návratnost investic: úroveň 3

Na základě:		2014	2015	2016	Období šetření
Tabulka 16 prozatímního nařízení	Ziskovost prodeje v Unii odběratelům, kteří nejsou ve spojení (v % obratu z prodeje)	6,1 %	0,6 %	2,7 %	– 0,4 %
	Index 2014 = 100	*100*	*10*	*45*	*– 7*
Tabulka 6 sporného nařízení	Ziskovost prodeje v Unii odběratelům, kteří nejsou ve spojení (v % obratu z prodeje)	5,9 %	0,5 %	2,7 %	– 0,7 %
	Index 2014 = 100	*100*	*9*	*45*	*– 12*
Bez vážení	Ziskovost prodeje v Unii odběratelům, kteří nejsou ve spojení (v % obratu z prodeje)	9,23 %	5,01 %	6,29 %	3,92 %
	Index 2014 = 100	*100*	*54*	*68*	*42*
Tabulka 16 prozatímního nařízení	Peněžní tok (v milionech EUR)	28	17	26	11
	Index 2014 = 100	*100*	*62*	*93*	*38*
Revidované váhy	Peněžní tok (v milionech EUR)	26,7	16,2	24,4	9,6
	Index 2014 = 100	*100*	*61*	*91*	*36*
Bez vážení	Peněžní tok (v milionech EUR)	18,7	12,6	16,1	12,1
	Index 2014 = 100	*100*	*67*	*86*	*65*
Tabulka 16 prozatímního nařízení	Investice (v milionech EUR)	14	10	10	10
	Index 2014 = 100	*100*	*69*	*66*	*66*
Revidované váhy	Investice (v milionech EUR)	13,4	9,0	8,6	8,7
	Index 2014 = 100	*100*	*68*	*65*	*65*
Bez vážení	Investice (v milionech EUR)	8,2	6,0	6,3	7,4
	Index 2014 = 100	*100*	*73*	*77*	*91*
Tabulka 16 prozatímního nařízení	Návratnost investic	7,6 %	0,2 %	4,8 %	2,5 %
	Index 2014 = 100	*100*	*2*	*62*	*33*

Revidované váhy	Návratnost investic	11,2 %	0,7 %	7,0 %	5,8 %
	Index 2014 = 100	*100*	*6*	*63*	*52*
Bez vážení	Návratnost investic	11,2 %	0,7 %	7,0 %	5,8 %
	Index 2014 = 100	*100*	*6*	*63*	*52*

Zdroj: Ověřené odpovědi na dotazník obdržené od výrobců v Unii zařazených do vzorku

(121) Pokud jde o velké společnosti na úrovni 3, Komise níže uvádí úplný soubor údajů o jejich ziskovosti, peněžním toku, investicích a návratnosti investic.

Tabulka 10

Velké společnosti – ziskovost, peněžní tok, investice a návratnost investic – úroveň 3

	2014	2015	2016	Období šetření
Ziskovost prodeje v Unii odběratelům, kteří nejsou ve spojení (v % obratu z prodeje)	9,97 %	6,08 %	7,05 %	4,81 %
Index 2014 = 100	*100*	*61*	*70*	*48*
Peněžní tok (v milionech EUR)	17,9	12,2	15,3	12,4
Index 2014 = 100	*100*	*68*	*85*	*69*
Investice (v milionech EUR)	7,7	5,7	6,1	7,3
Index 2014 = 100	*100*	*74*	*78*	*95*
Návratnost investic	12,2 %	0,8 %	7,5 %	6,6 %
Index 2014 = 100	*100*	*6*	*61*	*54*

Zdroj: Ověřené odpovědi na dotazník obdržené od výrobců v Unii zařazených do vzorku

(122) Pokud jde o malé a střední podniky na úrovni 3, Komise níže uvádí úplný soubor údajů o jejich ziskovosti, peněžním toku, investicích a návratnosti investic. Ztráty vykázané během posuzovaného období byly vykázány ve 198. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

Tabulka 11

Ziskovost, peněžní tok, investice a návratnost investic – úroveň 3 – malé a střední podniky

	2014	2015	2016	Období šetření
Ziskovost prodeje v Unii odběratelům, kteří nejsou ve spojení (v % obratu z prodeje)	2,71 %	– 3,55 %	– 1,31 %	– 6,13 %
Index 2014 = 100	*100*	*– 131*	*– 48*	*– 226*

Peněžní tok (v milionech EUR)	0,8	0,4	0,9	– 0,2
Index 2014 = 100	*100*	*48*	*109*	*– 30*
Investice (v milionech EUR)	0,5	0,3	0,2	0,1
Index 2014 = 100	*100*	*61*	*48*	*24*
Návratnost investic	5,0 %	– 0,3 %	2,2 %	– 1,2 %
Index 2014 = 100	*100*	*– 6*	*44*	*– 23*

Zdroj: Ověřené odpovědi na dotazník obdržené od výrobců v Unii zařazených do vzorku

(123) Komise dospěla k závěru, že mikroekonomické ukazatele vycházející z revidovaných vah potvrdily 196. bod odůvodnění sporného nařízení, a že tudíž závěry vycházející z trendů stanovených v prozatímním nařízení i nadále platí.

(124) Mikroekonomické ukazatele vycházející z neexistence vážení byly navíc shledány shodnými s mikroekonomickými ukazateli založenými na dvou druzích metodiky vážení. Neexistence vážení měla dopad především na úroveň 3. Celková ziskovost úrovně 3 bez vážení odrážela zejména ziskovost velkých společností působících na úrovni 3. 198. bod odůvodnění prozatímního nařízení ukázal ziskové rozpětí velkých společností během období šetření.

(125) Velké společnosti působící na úrovni 3 čelily významnému poklesu svého ziskového rozpětí a návratnosti investic, jakož i peněžního toku. Ztráty malých a středních podniků v období šetření byly zvláště znatelné (–6,1 %). Podobné závěry lze vyvodit i v případě peněžního toku a návratnosti investic, které se dostaly do ztrátových hodnot. Závěry týkající se situace malých a středních podniků jsou tedy i nadále platné, přičemž byly potvrzeny trendy uvedené v prozatímním a sporném nařízení.

(126) Ačkoli v tomto případě trendy mikroekonomických ukazatelů stanovené na základě revidovaných vah byly podobné jako mikroekonomické ukazatele bez vážení, Komise usoudila, že metodika vážení uplatněná v konečné fázi odpovídala situaci na trhu, kdy výrobní odvětví Unie sestávalo z velkých společností i četných malých a středních podniků. Komise také konstatovala, že Tribunál nezpochybnil tuto metodiku jako takovou.

10.2. **Makroekonomické ukazatele**

(127) Pokud jde o makroekonomické ukazatele, Tribunál dospěl k závěru, že – podle tvrzení sdružení CRIA a komory CCCMC – Komise neposkytla další informace týkající se zdrojů použitých údajů. Sdružení CRIA a komora CCCMC rovněž tvrdily, že v konečné fázi měly pochybnosti o spolehlivosti některých uváděných informací, jak je uvedeno v 201. bodě odůvodnění sporného nařízení.

(128) Aby Komise dosáhla souladu s rozsudkem, požádala o další informace a obdržela doplňující vysvětlení během setkání se zástupci Evropského sdružení výrobců pneumatik a kaučuku („ETRMA“). Sdružení ETRMA poskytlo podrobné informace týkající se metodiky použité sdružením ke shromáždění údajů o trhu. Všem zúčastněným stranám byla poskytnuta veřejně přístupná verze zápisů z jednání i s několika přílohami. V přílohách byly podrobné informace o tom, jak sdružení ETRMA shromažďovalo údaje s pomocí svého přidruženého ředitelství pro správu a řízení Europolu, které svým jménem shromáždilo makroekonomické údaje. Komise zopakovala, že makroekonomické údaje, které poskytlo sdružení ETRMA, nebyly jako takové zpochybněny při zveřejnění konečných informací některými vyvážejícími výrobci (jako je skupina Hankook a Aeolus/Pirelli), kteří byli členy sdružení ETRMA.

(129) Na tomto základě Komise dospěla k závěru, že to bylo v souladu se zjištěními Tribunálu ohledně otázky zdrojů makroekonomických údajů, jak jsou uvedena v bodě 244 jeho rozsudku.

10.3. **Malé a střední podniky výrobního odvětví Unie, které ukončily výrobu**

(130) Tribunál uvedl, že žalobci během slyšení správně tvrdili, že oznámení názvů 85 malých a středních podniků, které ukončily výrobu, poskytnutých osmi různými dodavateli běhounů, neumožnilo zjistit jednotlivé obchodní vztahy mezi dodavatelem a odběratelem a že v důsledku toho se tyto názvy netýkaly žádných údajů, jež by mohly být důvěrné. Za těchto okolností Komise neprokázala, že seznam malých a středních podniků ve výrobním odvětví Unie, které ukončily výrobu, byl důvěrný (viz bod 253 rozsudku).

(131) Komise dospěla k závěru, že název podniku by v zásadě neměl být sdělen jiným zúčastněným stranám bez výslovného souhlasu dotčeného podniku. Odstranění vazby mezi dodavatelem běhounů a jeho odběratelem navíc nemusí stačit k tomu, aby bylo možné tuto informaci zveřejnit. Seznam odběratelů je jedním z hlavních aktiv podniku, a tudíž dodavatel běhounů nemá žádný zájem na tom, aby sděloval tento druh informací svým konkurentům. Kromě toho některé z dotčených malých a středních podniků nebyly zaměřené výhradně na odvětví protektorování, ale tato činnost pro ně byla jen jednou z více činností (například prodej nových pneumatik nebo autoservis pro velké podniky s vozovým parkem nákladních vozidel). A skutečnost, že podnik oznámil, že odběratel přestal nakupovat materiál běhounu, nemusela nutně znamenat, že tento podnik zbankrotoval nebo zanikl. Poskytnutí této informace by tudíž odhalilo citlivé obchodní údaje.

(132) Ačkoliv údaje týkající se objemů nebo hodnot shromážděné od několika stran mohou být zveřejněny, aniž by bylo ohroženo zachování důvěrnosti, zvláště pokud jsou tyto údaje ve stejném rozmezí, pro název společnosti to neplatí. Spolupracující strana navíc nemůže takovou informaci zveřejnit bez povolení strany, jejíž název je poskytnut. Proto měl každý dodavatel běhounů před zveřejněním tohoto seznamu odběratelů požádat jednotlivé odběratele o povolení ke zveřejnění jejich názvu jiným zúčastněným stranám.

(133) V době sporného nařízení bylo možné zúčastněným stranám poskytnout informace pouze o společnostech, které vyhlásily bankrot nebo likvidaci. Komise však neměla podrobné informace o tom, která společnost zbankrotovala nebo byla zlikvidována nebo jednoduše zastavila výrobu. Ve své poznámce ke spisu ze dne 19. července 2019 Komise poskytla podrobné vysvětlení ohledně metodiky použité ke stanovení výše uvedeného seznamu. V době sporného nařízení Komise oslovila osm dodavatelů běhounů, aby získala informace ohledně seznamu jejich odběratelů a jejich prodeje během posuzovaného období (od 1. ledna 2014 do 30. června 2017). Vzhledem k tomu, že protektorovací firmy mohou mít několik dodavatelů, údaje poskytnuté ze strany dodavatelů byly agregovány podle jednotlivých odběratelů, aby se zjistilo, které společnosti přestaly během posuzovaného období nakupovat materiál běhounu. Na základě této databáze Komise mohla určit, které protektorovací firmy změnily dodavatele. Komise rovněž uvedla v 244. bodě odůvodnění sporného nařízení, že nejméně 85 malých a středních podniků ukončilo výrobu a odkázala na 202. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

(134) Komise neměla informace o právním statusu jednotlivých protektorovacích firem. Komise zejména nemohla identifikovat společnosti v úpadku nebo zrušené společnosti, a tím pádem je ani nemohla nahlásit zúčastněným stranám.

(135) V průběhu tohoto šetření Komise oslovila spolupracující dodavatele běhounů, aby zjistila skutečný právní status těchto společností, které přestaly nakupovat materiál běhounu. Na základě této žádosti Komise dodavatelé běhounů poskytli souhlas se zveřejněním těchto názvů, ale za podmínky, že název jejich společnosti by neměl být spojen s názvy odběratelů. Komise zjistila, že většina uvedených společností je nečinná. Proto se Komise rozhodla zveřejnit seznam malých a středních podniků, které přestaly nakupovat materiál běhounu od zúčastněných stran. Jejich názvy byly obsaženy v nedůvěrném spise.

10.4. **Informace ohledně podílu malých a středních podniků v rámci výrobního odvětví Unie**

(136) Tribunál dospěl k závěru, že Komise nezveřejnila informace ohledně podílu malých a středních podniků v rámci výrobního odvětví Unie (viz body 244 až 266 rozsudku).

(137) Komise však poskytla přesný podíl malých a středních podniků v rámci výrobního odvětví Unie v tabulce 4 sporného nařízení.

(138) Jak je uvedeno v tabulce 4 sporného nařízení, upravená metodika vážení nebyla založena na objemu vykázaném spolupracujícími společnostmi, nýbrž na celkovém objemu prodeje malých a středních podniků a velkých společností uvedeném níže v tabulce. Konkrétní výchozí údaje, které byly použity, jsou uvedeny níže v tabulce 12.

Tabulka 12

Podíl prodeje malých a středních podniků na celkovém prodeji v Unii (v %)

	2014	2015	2016	Období šetření
Objem prodeje v Unii uvedený v tabulce 8 sporného nařízení v kusech	14 834 175	14 738 216	14 532 627	14 584 104
Podíl prodeje malých a středních podniků na celkovém prodeji v Unii uvedený v tabulce 4 sporného nařízení	16,9 %	15,3 %	13,7 %	13,2 %
Podíl velkých společností na celkovém prodeji v Unii	83,1 %	84,7 %	86,3 %	86,8 %
Objem prodeje malých a středních podniků zařazených do vzorku v kusech	91 700	84 500	79 300	74 600
% malých a středních podniků zařazených do vzorku ve srovnání s celkovým objemem prodeje malých a středních podniků	3,6 %	3,7 %	3,9 %	3,8 %
% velkých společností zařazených do vzorku ve srovnání s celkovým objemem velkých společností	[20–45]	[20–45]	[20–45]	[20–45]
Použitý vážený poměr	[4,5–11,3]	[4,3–11,0]	[4,0–10,3]	[4,2–10,6]

Vážený poměr
=(% velkých společností zařazených do vzorku × celkový objem prodeje malých a středních podniků)/(objem prodeje malých a středních podniků zařazených do vzorku) – 1

10.5. **Objem prodeje malých a středních podniků, které spolupracovaly při šetření**

(139) Komise připomněla, že poté, co obdržela řádně odůvodněné žádosti, prostřednictvím šetření zaručila anonymitu všem žadatelům. V zájmu další ochrany této anonymity byl mimoto poměr použitý ke stanovení hodnot revidovaných vah založen pouze na celkovém prodeji v Unii, včetně celkového prodeje malých a středních podniků, nikoli na objemu prodeje pouze spolupracujících malých a středních podniků. Přesné objemy prodeje spolupracujících malých a středních podniků jako takové proto nepředstavovaly podstatnou skutečnost ani úvahu, na jejímž základě Komise stanovila ukazatele újmy výrobního odvětví Unie. Tribunál přesto v bodě 256 svého rozsudku dospěl k závěru, že Komise nevysvětlila, jak konkrétně by zveřejnění souhrnné částky mohlo odhalit totožnost určitých žadatelů.

(140) Komise dospěla k závěru, že zveřejnění souhrnných částek v některých případech skutečně nemusí odhalit totožnost žadatelů. Tak by tomu mohlo být například u odvětví, v nichž nejsou objemy prodeje společností rovnoměrně rozložené, přičemž každý hospodářský subjekt má malý podíl na trhu. V daném případě bylo však výrobní odvětví Unie rozdělené mezi několik velkých skupin podniků na jedné straně a více než 380 malých a středních podniků na straně druhé. Tyto velké skupiny podniků tvořily přibližně 85 % prodeje v Unii, jak je vysvětleno ve 129. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Odhalení přesných objemů malých a středních podniků (nebo dokonce rozpětí) by tudíž ostatním stranám umožnilo vyvodit, jaký podíl náležel žadatelům, kteří jsou velkými výrobci v Unii, a nakonec by mohlo vést k identifikaci těchto velkých výrobců v Unii spolupracujících v šetření, které vedlo ke spornému nařízení. Poté, co tedy Komise pečlivě opětovně přezkoumala údaje, které měla k dispozici, dospěla

k závěru, že odhalení přesných objemů (nebo dokonce rozpětí) prodeje malých a středních podniků, které spolupracovaly při šetření, by ohrozilo anonymní status žadatelů.

(141) Po poskytnutí informací sdružení CRIA zopakovalo své tvrzení, že Komise měla poskytnout přesný objem prodeje malých a středních podniků, které spolupracovaly při šetření, které vedlo ke spornému nařízení.

(142) Komise měla za to, že objem prodeje malých a středních podniků, které při šetření spolupracovaly, byl k dispozici během šetření vedoucího ke spornému nařízení prostřednictvím formulářů pro výběr vzorku, které předložily všechny spolupracující společnosti a které byly zpřístupněny v otevřeném spisu. Formuláře pro výběr vzorku byly proto přístupné všem zúčastněným stranám. Kromě toho, jak je uvedeno ve 139. bodě odůvodnění, přesný objem prodeje spolupracujících malých a středních podniků nebyl při stanovení poměru malých a středních podniků zohledněn; pro stanovení revidovaných hodnot vah použila Komise pouze celkový prodej v Unii. Přesný objem spolupracujících malých a středních podniků tedy nebyl součástí podstatných skutečností použitých pro stanovení revidovaných hodnot. A konečně, jak je vysvětleno ve 140. bodě odůvodnění výše, poskytnutí těchto údajů by ohrozilo anonymní status žadatelů. Tvrzení bylo proto zamítnuto.

11. **KONEČNÁ OPATŘENÍ**

(143) S ohledem na výše uvedené skutečnosti je třeba opětovně uložit konečné antidumpingové clo na dovoz dotčeného výrobku, a to buď ve výši zjištěného dumpingového rozpětí, nebo rozpětí újmy, podle toho, které rozpětí je nižší, v souladu s pravidlem nižšího cla. V tomto případě by měla být pro všechny dotčené vyvážející výrobce sazba konečného dumpingového cla stanovena na úrovni zjištěných rozpětí újmy.

(144) Podotýká se, že souběžně s antidumpingovým řízením probíhalo antisubvenční řízení. Podle čl. 24 odst. 1 nařízení (EU) 2016/1037, se vzhledem k použití pravidla nižšího cla a skutečnosti, že konečné míry subvencí jsou nižší než úroveň pro odstranění újmy, považuje za vhodné uložit konečné vyrovnávací clo ve výši stanovené konečné míry subvence a poté uložit konečné antidumpingové clo do příslušné úrovně pro odstranění újmy.

(145) Jak je vysvětleno v 335. až 343. bodě odůvodnění sporného nařízení, Komise rozhodla, že vhodnou podobou opatření jsou pevně stanovená cla.

(146) Po poskytnutí informací a poskytnutí dodatečných informací sdružení CRIA tvrdilo, že Komise při stanovení rozpětí cenového podbízení a prodeje pod cenou použila jako jmenovatele nekonzistentní hodnoty CIF. Obě rozpětí měla být stanovena na základě jmenovatele použitého pro výpočet rozpětí cenového podbízení.

(147) Jak Komise uvedla v oddíle 9 výše, vývozní cena použitá k výpočtu rozpětí cenového podbízení byla stanovena tak, že z prodejní ceny pro první nezávislé odběratele vyvážejících výrobců zařazených do vzorku byly za účelem stanovení hodnoty na hranicích Unie odstraněny veškeré náklady vzniklé v Unii (které závisely na podmínkách Incoterms každé transakce). Například byly odečteny náklady na dopravu v Unii. K této hodnotě byla případně připočítána cla a náklady po dovozu. Výsledkem byla tzv. „cena CIF franko“, která byla porovnána s prodejní cenou výrobců v Unii, obdobně upravenou za účelem stanovení rozpětí cenového podbízení, které bylo vyjádřeno jako procentní podíl prodejní ceny v Unii.

(148) Rozpětí prodeje pod cenou bylo stanoveno podle druhu výrobku takto:

— čitatel byl vypočten porovnáním stejné ceny CIF franko (použité pro výpočet rozpětí cenového podbízení) s cílovou cenou výrobního odvětví Unie;

— jmenovatelem byla celní hodnota CIF v Unii vykázaná vyvážejícími výrobci zařazenými do vzorku;

(149) hodnota jmenovatele použitá pro stanovení rozpětí prodeje pod cenou a dumpingového rozpětí by měla být pro účely srovnání za použití pravidla nižšího cla podle čl. 7 odst. 2 základního nařízení stejná. Účelem tohoto srovnání je určit procentní podíl, o který je třeba zvýšit dovozní cenu deklarovanou v celním prohlášení prostřednictvím antidumpingových cel, aby se odstranily účinky dříve vypočtených částek prodeje pod cenou nebo dumpingu. Je zřejmé, že jelikož se clo bude vztahovat na deklarovanou celní hodnotu CIF v Unii, musí být toto clo matematicky vyjádřeno jako procentní podíl téže výše uvedené ceny CIF, která, jak bylo vysvětleno výše, představuje základ pro uplatnění cla. Bylo by nelogické a matematicky chybné vypočítat procentní podíl na základě jedné hodnoty použité jako jmenovatel a následně použít výsledný procentní podíl na jinou hodnotu;

(150) v návaznosti na vznesené připomínky Komise znovu přezkoumala zveřejněné výpočty a potvrdila, že metodika použitá pro stanovení hodnot jmenovatele je správná. Komise proto zamítla tvrzení, že použité hodnoty CIF nebyly konzistentní a že cena CIF franko, která byla porovnána s cenou v Unii pro účely výpočtů cenového podbízení a prodeje pod cenou na jedné straně, a hodnota CIF použitá jako jmenovatel ke stanovení rozpětí prodeje pod cenou i dumpingového rozpětí na straně druhé by měly být stejné;

(151) CRIA tvrdila, že Komise při určení pevně stanoveného cla použila chybnou metodiku, neboť procentní podíl rozpětí újmy byl extrapolován na clo na pneumatiku na základě celkového objemu dovozu, místo aby použila pouze objem odpovídajících druhů výrobku, který byl použit pro výpočet původně vypočteného rozpětí újmy.

(152) Komise použila stejnou metodiku jako ve sporném nařízení a Tribunál ji nezneplatnil. Každopádně Komise uvedla, že antidumpingová opatření musí mít rovnocenný nápravný účinek bez ohledu na jejich formu. Je nesporné, že pokud by clo mělo podobu valorického opatření, valorické clo by se vztahovalo na všechen dovoz a všechny druhy dotčeného výrobku bez ohledu na to, zda byl při stanovení výše prodeje pod cenou nebo dumpingu zohledněn konkrétní druh. V důsledku toho za okolností, kdy bylo rozhodnuto vyjádřit clo jako konkrétní částku, musí být toto konkrétní clo založeno na prodeji veškerého dovozu dotčeného výrobku během příslušného období šetření, neboť se použije na veškerý dovoz všech druhů výrobku stejným způsobem jako rovnocenné valorické clo. Komise se proto domnívala, že je vhodné zohlednit celkový objem dovozu tak, jak by učinila, kdyby uplatnila valorické clo. Proto toto tvrzení zamítla.

(153) Po poskytnutí dodatečných informací sdružení CRIA tvrdilo, že se Komise dopustila chyby při stanovení výše cla pro společnost Zhongce Rubber Group Co., Ltd.

(154) V poznámce ke spisu ze dne 31. ledna 2023 Komise objasnila, že zohlednila úroveň pro odstranění újmy ve výši 32,39 % platnou pro společnost Zhongce Rubber Group Co., Ltd v období před vstupem nařízení o uložení vyrovnávacích cel v platnost (od 8. května 2018 do 12. listopadu 2018). Odpovídající pevně stanovené clo tedy pro toto období činilo 49,31 EUR/položka. Od 13. listopadu 2018, kdy nařízení (EU) 2018/1690 vstoupilo v platnost a odpovídajícím způsobem změnilo sporné nařízení, však Komise použila na společnost Zhongce Rubber Group Co., Ltd, pokud jde o subvenční šetření, vyšší rozpětí újmy, a to 55,07 %, protože spolupracovala v antidumpingovém šetření, ale ne v antisubvenčním šetření. To vedlo k nulovému dumpingovému rozpětí a sazbě subvence ve výši 51,8 %, což se rovná pevně stanovenému vyrovnávacímu clu 57,28 EUR/položka. K tomuto vysvětlení nebyly od sdružení CRIA obdrženy žádné připomínky. Tvrzení CRIA, že se Komise dopustila chyby při výpočtu úrovně pro odstranění újmy pro tuto společnost, bylo proto zamítnuto.

(155) Po poskytnutí informací společnost CRIA rovněž tvrdila, že výše cla pro tři společnosti, a to Zhongce Rubber Group Co., Ltd, Weifang Yuelong Rubber Co., Ltd a Hefei Wanli Tire Co., Ltd, by měla být rovněž snížena, jelikož Komise neprovedla dostatečně body 190–192 rozsudku Tribunálu.

(156) Jak je vysvětleno výše v 70. bodě odůvodnění, Komise zjistila, že kromě úpravy spočívající v případném opětovném přičtení prodejních, správních a režijních nákladů a zisku, které byly dříve odstraněny analogickým použitím čl. 2 odst. 9 základního nařízení, k vývozní ceně vyvážejících výrobců, nejsou zapotřebí další úpravy. Jak je uvedeno v 72., 73. a 88. bodě odůvodnění výše, Komise zjistila, že nevznikla příležitost pro otázku spravedlivého srovnání mezi nepřímým a přímým prodejem nebo mezi různými druhy zákazníků. V důsledku toho byl, podobně jako u metodiky použité ve sporném nařízení, pro účely stanovení rozpětí újmy porovnán přímý prodej vyvážejících výrobců zařazených do vzorku podle druhu výrobku s prodejem výrobců v Unii zařazených do vzorku. To se vztahovalo i na výpočet zbytkového cla, který byl založen na rozpětí újmy ve výši 55,1 % pro skupinu Xingyuan, která prováděla pouze přímý prodej. Na tomto základě Komise zjistila, že zbytková antidumpingová a vyrovnávací cla platná pro společnosti Weifang Yuelong Rubber Co., Ltd a Hefei Wanli Tire Co., Ltd a zbytkové vyrovnávací clo platné pro společnost Weifang Yueling by měla zůstat nezměněna. Komise proto dospěla k závěru, že její zjištění jsou v souladu s body 190–192 rozsudku Tribunálu, a tvrzení zamítla.

(157) Po poskytnutí informací Komise zjistila chybu v pevně stanoveném clu na základě rozpětí újmy zjištěném pro Aeolus/Pirelli. Rozpětí újmy bylo opraveno z 29,79 % na 27,56 % a všechny strany byly patřičně informovány.

(158) Po poskytnutí dodatečných informací sdružení CRIA tvrdilo, že se Komise dopustila chyby při stanovení výše cla pro skupinu Hankook.

(159) Po analýze tohoto tvrzení Komise skutečně zjistila administrativní chybu a opravila rozpětí újmy skupiny Hankook z 11,18 % na 10,31 %.

(160) S ohledem na výše uvedené by měly být sazby konečných antidumpingových cel následující:

Společnost	Dumpingové rozpětí	Sazba subvence	Rozpětí újmy	Vyrovnávací clo	Antidumpingové clo	Pevně stanovené vyrovnávací clo	Pevně stanovené antidumpingové clo ([1])	Pevně stanovené antidumpingové clo ([2])
Skupina GITI	56,8 %	7,74 %	28,51 %	7,74 %	20,77 %	11,07	35,74	46,81
Skupina Hankook	60,1 %	2,06 %	10,31 %	2,06 %	8,25 %	3,75	17,37	21,12
Aeolus/Pirelli	85,0 %	32,85 %	27,56 %	27,56 %	0	39,77	0	39,77
Ostatní společnosti spolupracující v antisubvenčním i antidumpingovém šetření uvedené v příloze	71,5 %	18,01 %	23,15 %	18,01 %	5,14 %	27,69	10,29	37,98
Zhongce Rubber Group Co., Ltd ([3])	71,5 %	51,08 %	55,07 %	51,08 %	0	57,28	0	49,31
Weifang Yuelong Rubber; Hefei Wanli Tire Co., Ltd ([4])	106,7 %	51,08 %	55,07 %	51,08 %	3,99 %	57,28	4,48	61,76

(1) Pro období od 13. listopadu 2018.
(2) Pro období od 8. května 2018 do 12. listopadu 2018.
(3) Ohledně podrobností o situaci této společnosti viz poznámka č. 1 v 89. bodě odůvodnění.
(4) Společnosti Weifang Yuelong Rubber Co., Ltd a Hefei Wanli Tire Co., Ltd nespolupracovaly v antidumpingovém ani antisubvenčním šetření. Proto se na ně vztahuje clo, které platí pro „všechny ostatní společnosti". V rámci stávajícího opětovného zahájení se toto clo vztahuje výhradně na tyto dvě společnosti.

(161) Revidovaná úroveň antidumpingových cel se uplatní bez jakéhokoli časového přerušení od vstupu prozatímního nařízení v platnost (tedy ode dne 8. května 2018).

(162) Rovněž je nutné uplatnit různou výši antidumpingových cel v období před vstupem konečného antidumpingového nařízení v platnost (tedy v období od 8. května 2018 do 12. listopadu 2018). Clo platné v tomto období se rovná rozpětí újmy stanovenému pro všechny dotčené společnosti.

(163) Přestože žalobci ve věcech T-30/19 a T-72/19 byly pouze společnosti Aeolus Tyre Co., Ltd a Double Coin Group (Jiang Su) Tyre Co., Ltd, Komise dospěla k závěru, že opravené clo platí pro celé skupiny, ke kterým tyto podniky náležejí. Mezi dotčené vyvážející výrobce v případě skupiny Aeolus patří: Aeolus Tyre Co., Ltd, Aeolus Tyre (Taiyuan) Co., Ltd; Qingdao Yellow Sea Rubber Co., Ltd a Pirelli Tyre Co., Ltd. Mezi dotčené vyvážející výrobce v případě skupiny Double Coin Group (Jiang Su) Tyre Co., Ltd patří: Double Coin Group (Jiang Su) Tyre Co., Ltd a Shanghai Huayi Group Corp. Ltd.

(164) Celním orgánům se ukládá, aby vybraly příslušnou částku cla uloženého na dovoz týkající se dotčených vyvážejících výrobců a vrátily jakoukoli částku převyšující částku cla, která byla vybrána v souladu s příslušnými celními předpisy.

(165) Toto nařízení neupravuje celní sazby vyvážejících výrobců, na které se nevztahovalo oznámení o opětovném zahájení a nařízení o celní evidenci. Jejich cla tedy zůstala beze změny a tyto společnosti nebyly v tomto nařízení uvedeny.

(166) Po poskytnutí informací společnost Hämmerling tvrdila, že jelikož Komise zamýšlela opětovně uložit cla po uplynutí tříleté promlčecí lhůty stanovené v celním kodexu Unie, měla by rovněž upřesnit, že rozdíl mezi opětovně uloženými cly a dříve použitelnými cly by měl být vrácen i po uplynutí tříleté promlčecí lhůty.

(167) Komise nejprve připomněla, že z ustálené judikatury vyplývá, že celní kodex Unie nebrání tomu, aby Komise přijala nařízení o opětovném uložení konečného antidumpingového nebo vyrovnávacího cla na dobu delší než tři roky ([41]).

(168) Dále, jak je vysvětleno ve 164. bodě odůvodnění, celní orgány vyberou příslušnou částku cla uloženého na dovoz týkající se dotčených vyvážejících výrobců a vrátí jakoukoli částku převyšující částku cla, která byla vybrána v souladu s příslušnými celními předpisy. Tribunál v rozsudku T-440/20 objasnil, že příslušnými celními předpisy jsou mimo jiné čl. 101 odst. 1, čl. 102 odst. 1 první pododstavec, čl. 103 odst. 1 a čl. 104 odst. 2 celního kodexu Unie. Podle těchto ustanovení určí výši splatného cla příslušné celní orgány pověřené oznamováním celních dluhů, pokud neuplynula lhůta tří let ode dne, kdy tento dluh vznikl. Soudní dvůr dále objasnil: „*Z toho vyplývá, že pravidlo stanovené v čl. 103 odst. 1 celního kodexu Unie má ve skutečnosti nejen za následek zabránění tomu, aby částka cla byla dlužníkovi oznámena po uplynutí lhůty tří let ode dne vzniku celního dluhu, ale také to, že tento celní dluh sám o sobě po uplynutí této lhůty zaniká. Uvedené pravidlo se použije pouze na sdělení výše cla dlužníkovi, a jeho provedení tudíž přísluší pouze vnitrostátním celním orgánům příslušným k uskutečnění takového sdělení.*" ([42]) Komise proto potvrdila, že tříletá promlčecí lhůta pro vrácení se použije na daný případ, a žádost zamítla.

([41]) Viz rozsudek Jindal Saw v. Evropská komise, T-440/20, EU:T:2022:318, body 134 a 135 a tam citovaný rozsudek.
([42]) Rozsudek citovaný výše v poznámce pod čarou č. 41, body 133 a 134.

12. **ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ**

(169) S ohledem na článek 109 nařízení (EU, Euratom) 2018/1046 ([43]), pokud má být částka uhrazena na základě rozsudku Soudního dvora Evropské unie, měla by být pro zaplacení úroku použita sazba, kterou uplatňuje Evropská centrální banka na své hlavní refinanční operace, uveřejněná v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie* a platná první kalendářní den každého měsíce.

(170) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného podle čl. 15 odst. 1 nařízení (EU) 2016/1036,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Ukládá se konečné antidumpingové clo na dovoz určitých pneumatik, nových nebo protektorovaných, z kaučuku, používaných pro autobusy nebo nákladní automobily, s indexem zatížení převyšujícím 121, v současnosti kódů KN 4011 20 90 a ex 4012 12 00 (kód TARIC 4012 12 00 10), pocházejících z Čínské lidové republiky, pokud jde o společnosti uvedené v odstavcích 2 a 3.

2. Sazby konečného antidumpingového cla v EUR na kus jsou pro výrobek popsaný v odstavci 1 a vyrobený níže uvedenými společnostmi stanoveny pro období od 8. května 2018 do 12. listopadu 2018 takto:

Společnost	Antidumpingové clo	Doplňkový kód TARIC
GITI Tire (Anhui) Company Ltd; GITI Tire (Fujian) Company Ltd; GITI Tire (Hualin) Company Ltd; GITI Tire (Yinchuan) Company Ltd	46,81	C332
Chongqing Hankook Tire Co., Ltd; Jiangsu Hankook Tire Co., Ltd	21,12	C334
Aeolus Tyre Co., Ltd, Aeolus Tyre (Taiyuan) Co., Ltd; Qingdao Yellow Sea Rubber Co., Ltd; Pirelli Tyre Co., Ltd	39,77	C877 ([1])
Ostatní společnosti podléhající opětovnému uložení a spolupracující v antisubvenčním i antidumpingovém šetření uvedené v příloze	37,98	
Zhongce Rubber Group Co., Ltd	49,31	C379
Weifang Yuelong Rubber Co., Ltd	61,76	C875
Hefei Wanli Tire Co., Ltd	61,76	C876

([1]) Doplňkový kód TARIC C333 zaniká a pro celou skupinu platí kód C877.

3. Sazby konečného antidumpingového cla v EUR na kus jsou pro výrobek popsaný v odstavci 1 a vyrobený níže uvedenými společnostmi od 13. listopadu 2018 stanoveny takto:

([43]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1).

Společnost	Antidumpingové clo	Doplňkový kód TARIC
GITI Tire (Anhui) Company Ltd; GITI Tire (Fujian) Company Ltd; GITI Tire (Hualin) Company Ltd; GITI Tire (Yinchuan) Company Ltd	35,74	C332
Chongqing Hankook Tire Co., Ltd; Jiangsu Hankook Tire Co., Ltd	17,37	C334
Aeolus Tyre Co., Ltd, Aeolus Tyre (Taiyuan) Co., Ltd; Qingdao Yellow Sea Rubber Co., Ltd; Pirelli Tyre Co., Ltd	0	C877 ([1])
Ostatní společnosti podléhající opětovnému uložení a spolupracující v antisubvenčním i antidumpingovém šetření uvedené v příloze	10,29	
Zhongce Rubber Group Co., Ltd	0	C379
Weifang Yuelong Rubber Co., Ltd	4,48	C875
Hefei Wanli Tire Co., Ltd	4,48	C876

([1]) Doplňkový kód TARIC C333 zaniká a pro celou skupinu platí kód C877.

Článek 2

Jakékoli konečné antidumpingové clo zaplacené vyvážejícími výrobci uvedenými v čl. 1 odst. 2 a 3 podle prováděcího nařízení (EU) 2018/1579 nad rámec konečného antidumpingového cla stanoveného v článku 1 se vrátí nebo promine.

Žádost o vrácení nebo prominutí se podá u vnitrostátních celních orgánů v souladu s příslušnými celními předpisy. Jakékoli částky, které byly vráceny v návaznosti na rozhodnutí Tribunálu ve věcech T-30/19 a T-72/19 China Rubber Industry Association (CRIA) a China Chamber of Commerce of Metals, Minerals & Chemicals Importers & Exporters (CCCMC) v. Evropská Komise, musí orgány, které částky vrátily, vybrat až do výše částky stanovené v čl. 1 odst. 2. a 3.

Článek 3

Konečné antidumpingové clo uložené článkem 1 se vybere i u dovozu evidovaného podle čl. 1 odst. 3 prováděcího nařízení (EU) 2022/1175, kterým se zavádí celní evidence dovozu určitých pneumatik, nových nebo protektorovaných, z kaučuku, používaných pro autobusy nebo nákladní automobily a s indexem zatížení převyšujícím 121, pocházejících z Čínské lidové republiky v návaznosti na opětovné zahájení šetření za účelem vykonání rozsudků ze dne 4. května 2022 ve spojených věcech T-30/19 a T-72/19, v souvislosti s prováděcím nařízením (EU) 2018/1579 a prováděcím nařízením (EU) 2018/1690.

Článek 4

Celním orgánům se ukládá, aby ukončily celní evidenci dovozu zavedenou v souladu s čl. 1 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) 2022/1175, které se zrušuje.

Článek 5

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 4. dubna 2023.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN

PŘÍLOHA

Společnosti spolupracující v antisubvenčním i antidumpingovém šetření a podléhající tomuto opětovnému uložení:

NÁZEV SPOLEČNOSTI	DOPLŇKOVÝ KÓD TARIC
Chaoyang Long March Tyre Co., Ltd	C338
Triangle Tyre Co., Ltd	C375
Shandong Wanda Boto Tyre Co., Ltd	C366
Qingdao Doublestar Tire Industrial Co., Ltd	C347
Ningxia Shenzhou Tire Co., Ltd	C345
Guizhou Tyre Co., Ltd	C340
Shandong Huasheng Rubber Co., Ltd	C360
Prinx Chengshan (Shandong) Tire Co., Ltd	C346
Shandong Linglong Tyre Co., Ltd	C363
Shandong Jinyu Tire Co., Ltd	C362
Sailun Group Co., Ltd	C351
Shandong Kaixuan Rubber Co., Ltd	C353
Weifang Shunfuchang Rubber And Plastic Products Co., Ltd	C377
Shandong Hengyu Science & Technology Co., Ltd	C358
Jiangsu General Science Technology Co., Ltd	C341
Shanghai Huayi Group Corp. Ltd; Double Coin Group (Jiang Su) Tyre Co., Ltd	C878 ([1])
Qingdao GRT Rubber Co., Ltd	C350

([1]) Ve sporném nařízení doplňkový kód TARIC C371 označuje následující vyvážející výrobce:
Shanghai Huayi Group Corp. Ltd. a Double Coin Group (Jiang Su) Tyre Co., Ltd.
Společnosti Double Coin Group (Jiang Su) Tyre Co., Ltd je přidělen nový doplňkový kód TARIC nařízením o celní evidenci uvedeným níže v 16. bodě odůvodnění tohoto nařízení